

**poznań
art
week**

© Poznań 2018
ISBN: 978-83-65578-84-6

UNIwersYTET ARTYSTYCZNY
W POZNANIU

POZnań*

RARYTAS

Spis treści / Content

Wprowadzenie / Introduction Wojciech Hora	8
Art Week na artystycznej mapie Poznania / Poznań Art Week on the artistic map of Poznań Mateusz Bieczyński, Maciej Kurak	12
Retuszowanie świata sztuki / Retouching the World of Art Mateusz Bieczyński	22
Wystawy / Exhibitions	32
Retusz / Retouch Galeria Duża Scena UAP / Galeria Mała Scena UAP	32
Touchpoint Galeria Curators'LAB	42
Zapis / Legacy. Rajmund T. Hałas Galeria Design UAP	50
Made in. between Galeria R20	58
Spółdzielnia / The Cooperative ul. św. Marcin 49	66
Traumgutstrasse Galeria :SKALA	76
Wystawa końcoworoczna, jako wystawa robocza Poznania / End-of-year exhibition: A Working Exhibition in Poznań Katarzyna Kucharska	82
Plagiat / Plagiarism ul. Wodna 5/6	90

Trzeba powiedzieć! Z Archiwum Społecznego Gentryfikacji Galeria TAK	96	Ach, te poznańskie wernisaże... / Ah, the Opening Exhibitions of Poznań Galeria Łęctwo	162
Riposter Galeria na Dziedzińcu Starego Browaru	102	Samoregulacje / Self-Regulations Galeria Nowa	168
Synestezje / Synesthesia Galeria na Dziedzińcu Starego Browaru	108	Zmierzch / Dusk Galeria Piekary	174
Joanna Bartosik, Wesola gromadka / A Cheerful Bunch Galeria Rotunda	114	D/I/S/R/U/P/T Rodriguez Gallery	180
IV Studenckie Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej im. prof. Józefa Kopczyńskiego 2017 / The 4th Professor Józef Kopczynski Students' Biennial of Small Sculptural Forms Atrium, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu / The University of the Arts	120	Displaced/Replaced/Globalny opór Displaced/Replaced/Global resistance Zemsta	186
X Biennale Grafiki Studenckiej / 10th National Biennial of Students' Graphic Art Miejska Galeria Arsenal	126	No Budget Show edycja 9 / Ubytek-Upadek-Utrata No Budget Show edition 9th / Shortage-Collapse-Loss ul. Kolejowa 3, Owińska	192
Oficyna SS/17 Galeria 9/10	132	/rzeźba _hologram/, /sculpture_ hologram/ Magiel Galeria Sztuki Współczesnej, Wielichowo	200
Po drugiej stronie obrazu / On the other side of a Painting Galeria Antykwariat	138	Czas na Retusz! / Time for Retouch! Big Poster ZIN	206
Czarne obrazy / Black Paintings Assembly Gallery	144	Publikacje / Publications Ostrøv	212
Wystawa wesołych obrazów i wieczór smutnej poezji / The Exhibition of Cheerful Paintings and The Evening of Sad Poetry Galeria EGO	150		
We want happy paintings Galeria FWD:	156		

prof. dr hab.
Wojciech Hora

Wprowadzenie

Szanowni Państwo,

niezmiernie cieszy mnie wydanie książki, którą mają Państwo przed sobą. Jest to katalog dokumentujący wydarzenia składające się na pierwszą edycję „Poznań Art Week”. Powodów mojej radości jest kilka. Po pierwsze wynika ona z faktu, że zarówno wydarzenie to, jak i niniejsza publikacja zostały upublicznione pod auspicjami Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Po drugie, oba przedsięwzięcia świadczą o osiągnięciu przyświecających im założeń – konsolidacji życia artystycznego w stolicy Wielkopolski, jak również złączeniu wysiłków instytucji publicznych i prywatnych w budowaniu dynamicznego środowiska twórców sztuk wizualnych w tym mieście. Żadna z wcześniejszych inicjatyw, które są mi znane, nie stawiała sobie tak ambitnych celów na tym polu. Po trzecie zaś osiągnięty wynik – kilkadziesiąt wystaw, warsztatów, koncertów, które odbyły się w ramach „Poznań Art Week” – stanowi wspólny prognostyk na przyszłość.

I am delighted that this book has been published. This is a catalogue documenting the events that made up the first edition of the Poznań Art Week festival. I am delighted for several reasons. Firstly, both the festival and this book have been prepared under the auspices of the University of the Arts in Poznań (UAP). Secondly, both projects testify to achieving their goals, i.e. consolidation of artistic life in the capital of the Wielkopolska region and joining the efforts of public and private institutions in building a dynamic environment for visual artists in this city. None of the earlier initiatives that I know of set such ambitious goals in this field. Thirdly, the result achieved – several dozens of exhibitions, workshops and concerts that took place as part of the festival – is a great prognosis for the future.

Introduction

Jeżeli bowiem jakaś impreza już na starcie zarysowuje tak szeroki krąg współpracujących ze sobą instytucji, to logicznym wydaje się, że kolejne jej odsłony, które są planowane już dziś, odbiją się jeszcze większym echem zarówno w obszarze lokalnym, jak i ogólnopolskim. Pozostaje mi więc jedynie mieć nadzieję, że ci z Państwa, którzy nie mieli okazji wziąć bezpośredniego udziału w wydarzeniach składających się na program pierwszego „Poznań Art Week”, zachęceni zawartością niniejszej publikacji z wyprzedzeniem zarezerwują swój czas, aby uczestniczyć w kolejnej jego odsłonie w roku 2018.

prof. dr hab. Wojciech Hora,
Rektor Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu
Rector of the University of the Arts in Poznań

If any event engages such a wide range of cooperating institutions right from the very beginning, it seems logical that its subsequent editions, which are now being planned, will have an even greater local and nationwide impact. I can only hope that those of you who did not have the opportunity to participate personally in the events of the first Poznań Art Week, encouraged by the content of this book, will take part in the next festival in 2018.

**Mateusz Bieczyński
Maciej Kurak**

Art Week na artystycznej mapie Poznania

**Poznań Art Week on the
artistic map of Poznań**

W roku 2013 w poznańskich mediach wiele miejsca poświęcono dwóm rodzajom galerii funkcjonujących w mieście – artystycznym i handlowym. Te pierwsze były wówczas w głębokim kryzysie, te drugie przeżywały swój największy rozkwit. Podczas gdy coraz więcej artystycznych inicjatyw odpływało ze stolicy Wielkopolski, centra komercyjne rosły 'jak grzyby po deszczu'. Podczas gdy w tym samym czasie z artystycznej mapy Poznania zniknęło kilka prężnie działających miejsc wystawienniczych poświęconych sztuce współczesnej, pod względem powierzchni handlowej przypadającej na jednego mieszkańca Poznań znalazł się na ogólnopolskim podium – zajmował drugie miejsce, tuż za Warszawą¹. Wkrótce wyprzedził również ją uzyskując w roku 2015 miano 'miasta galerii handlowych'². Sytuację tę znakomicie zobrazował Michał Tatarkiewicz w pracy graficznej zaprezentowanej na wystawie 'Refleks' w Galerii Rarytas – galerii powołanej w roku 2013 wbrew dominującym wówczas tendencjom do ich zamykania – składającej się z trójkłonowego napisu: 'Nowe Galerie Sztuki', przy czym słowo 'Sztuki' zostało przekreślone. Praca ta wskazywała na zawiedzione nadzieje artystów na powstanie nowych miejsc dla prezentacji sztuki, które zostały wyparte przez komercję.³

Choć rok 2013, w którym galerie prywatne o wyrazistym programie, takie jak Galeria Stereo oraz Galeria Pies przeniosły się do Warszawy, a działająca od wielu

In 2013, media in Poznań devoted a lot of attention to two types of galleries in the city – artistic and commercial. While the former were in a deep crisis at that time, the latter experienced their greatest prosperity. While more and more artistic initiatives were moved away from the capital of Wielkopolska, commercial centres sprang up like mushrooms. Several exhibition sites devoted to contemporary art disappeared from the artistic map of Poznań, yet the city had one of the largest retail sales area per one inhabitant in Poland – it was second only to Warsaw¹. In 2015, Poznań overtook Warsaw as the 'city of shopping malls'². This situation was perfectly illustrated by Michał Tatarkiewicz in his graphic work presented at the exhibition 'Reflex' at Rarytas Gallery, which was established in 2013 against the prevailing tendencies. The artwork consisted of a three-part inscription: 'New Art Galleries for Poznań' and the word 'Art' was crossed out. This work showed the lost expectations of artists who hoped that new places for the presentation of art would be created. However, commercial centres were built instead.³

The year 2013 was called the apogee of the crisis of private artistic initiatives in the city. At that time, private galleries offering distinct programmes, such as Stereo Gallery and Pies Gallery, were moved to Warsaw, whereas ON Gallery was closed down. The latter had been operating for many

¹ Zob. <http://www.gloswielkopolski.pl/artykul/942838,poznan-kolejne-galerie-handlowe-zrujnuja-centrum-miasta,id,t.html>

² <http://www.gloswielkopolski.pl/artykul/9081514,poznan-miasto-galerii-handlowych,id,t.html>

³ M. Kurak (red.), Refleks (katalog wystawy), Poznań 2014, s. 50.

¹ See: <http://www.gloswielkopolski.pl/artykul/942838,poznan-kolejne-galerie-handlowe-zrujnuja-centrum-miasta,id,t.html> (accessed on 5 January 2018).

² <http://www.gloswielkopolski.pl/artykul/9081514,poznan-miasto-galerii-handlowych,id,t.html> (accessed on 5 January 2018).

³ M. Kurak (red.), Refleks (exhibition catalogue), Poznań 2014, s. 50.

lat i skupiająca środowisko Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu Galeria ON została zamknięta, określano mianem apogeum kryzysu prywatnych inicjatyw artystycznych w mieście, to okres to apogeum poprzedzający został scharakteryzowany przez krytyka i historyka sztuki Karola Sienkiewicza na łamach Dwutygodnika jako „Poznański PAT”⁴. Opisując relację dwóch wydarzeń – wystawy Rafała Jakubowicza zatytułowanej ‘Arbeitsdisziplin’ w Miejskiej Galerii Arsenał oraz Poznańskiego Weekendu Galerii – autor stwierdził, że ‘petryfikują one poznański pat, w którym poszczególne elementy sceny artystycznej nie zauważają się nawzajem’⁵. Brak siły, która byłaby w stanie skonsolidować życie artystyczne w mieście był wówczas bardzo wyraźnie widoczny. Nie było na tyle silnej galerii publicznej lub prywatnej, która budziłaby powszechne zainteresowanie i miała na tyle szeroki i ambitny program, aby zachęcać do odwiedzin również publiczność na co dzień ze sztuką nie związaną. Przez pewien czas rolę taką wydawała się pełnić Galeria Art Stations założona przez Grażynę Kulczyk, jednakże po nieudanych próbach powołania prywatnego muzeum fundatorka spełniła swoje groźby i ostatecznie w roku 2016 zrezygnowała z działalności kulturowej w Poznaniu⁶.

Gdy w marcu 2013 roku Dawid Radziszewski, założyciel Galerii Pies oznajmił, że przenosi swoją działalność do Warszawy, gdzie otworzył już nową przestrzeń pod

years and brought together students of the University of the Arts in Poznań (UAP). In Dwutygodnik [Biweekly], Karol Sienkiewicz, a critic and art historian, defined the period preceding the apogee as ‘Poznań’s stalemate’⁴. When describing the relationship of two events – the exhibition of works by Rafał Jakubowicz entitled ‘Arbeitsdisziplin’ in the Municipal Gallery Arsenał and the Poznań Weekend of Galleries – the author said that they ‘sustain Poznań’s stalemate, in which individual elements of the artistic scene do not notice each other’⁵. The inability to consolidate the artistic life in the city was very clearly visible at that time. No public or private gallery was strong enough to arouse public interest and no artistic programme was extensive and ambitious enough to attract the audience who did not cope with art on a daily basis. For a time, Art Stations Gallery run by Grażyna Kulczyk seemed to be the exception, but after unsuccessful attempts to establish a private museum, the founder fulfilled her threats and eventually gave up the culture-forming activity in Poznań in 2016.

When Dawid Radziszewski, the founder of Pies Gallery, moved to Warsaw to open a new space under his own name in March 2013, an article entitled ‘The dog says goodbye because he is fleeing to Warsaw’⁷

4 See: K. Sienkiewicz, ‘Poznański PAT’, Dwutygodnik 1/2012, online version: <http://www.dwutygodnik.com/artukul/3104-poznanski-pat.html?print=1> (accessed on 5 January 2018).

5 Ibid.

6 <http://poznan.wyborcza.pl/poznan/1,36001,20275084,stary-browar-bez-wystaw-fundacja-grazy-ny-kulczyk-konczy-dzialalnosc.html> (accessed on 5 January 2018).

7 http://poznan.wyborcza.pl/poznan/1,36001,13629420,Pies_sie_zegna_bo_ucieka_do_Warszawy.html (accessed on 5 January 2018).

swoim nazwiskiem, na łamach Gazety Wyborczej ukazał się artykuł zatytułowany ‘Pies się żegna, bo ucieka do Warszawy’⁷. W przytoczonej tam wypowiedzi młodego galerzysty dominował pesymizm. Do rozmawiającej z nim dziennikarki powiedział: ‘napisz jeszcze, że Poznań się kończy, że trwa kolejna fala emigracji z miasta i ona się nie zatrzyma’⁸. Artykuł informował również, że ‘poza Radziszewskim w ostatnich latach do Warszawy przenieśli się inni artyści i kuratorzy zajmujący się sztukami wizualnymi, m.in. Radek Szłaga, Konrad Smoleński, Tomasz Mróz i Marika Zamojska z Galerią Starter’⁹. Migracja do większych ośrodków utwierdziła się jako wyraźny trend. Kulturalne zubożenie niezależnej sceny artystycznej w Poznaniu stało się faktem. Można oczywiście rozważać przyczyny opisanej prawidłowości – atrakcyjność większych ośrodków miejskich, potrzeba komercjalizacji własnej działalności czy brak cierpliwości i pomysłu (względnie środków) na prowadzenie działalności kulturowej w Poznaniu; działalności, która stanowiłaby próbę przełamania dostrzegalnego wówczas impasu. Odpowiedź na to pytanie o to, która z wymienionych przyczyn była największym motorem ‘kulturowej emigracji’ można pozostawić socjologom sztuki. Z perspektywy niniejszego tekstu o wiele ważniejsze wydaje się jednak pytanie o to, co stało się później.

7 http://poznan.wyborcza.pl/poznan/1,36001,13629420,Pies_sie_zegna_bo_ucieka_do_Warszawy.html

8 Tamże.

9 Tamże.

was published in the daily newspaper Gazeta Wyborcza. The young gallerist’s statement was pessimistic. He said to the journalist: ‘write that Poznań is coming to an end, that another wave of emigration from the city is taking place and that it will not stop’⁸. The article also informed that ‘in addition to Radziszewski, other artists and curators dealing with visual arts had moved to Warsaw in recent years. Those included Radek Szłaga, Konrad Smoleński, Tomasz Mróz and Marika Zamojska with her Starter Gallery’⁹. The migration to larger centres became a clear trend. The cultural impoverishment of an independent artistic scene in Poznań became a fact. The possible causes of this situation might have been: the attractiveness of larger urban centres; the need to commercialize one’s own business; or the lack of patience and ideas (or resources) for conducting culture-forming activity in Poznań, activity that would break the prevailing deadlock. The question of which of these causes was the most responsible for this ‘emigration’ can be left to sociologists of art. From the perspective of this article, however, the question of what happened later is much more important.

8 Ibid.

9 Ibid.

Jak zareagowało poznańskie środowisko artystyczne na 'ucieczkę Psa'? Czy krzychało „Lassie, wróć!”¹⁰? Niezależnie od ewentualnych sentymentów związanych z próbą podjęcia przez studenta historii sztuki – którym w chwili zakładania Galerii Pies był Radziszewski – artystycznej rebelii w stosunkowo konserwatywnym artystycznie mieście, jakim był Poznań w pierwszej połowie 2013 roku, na szczególny żal nikt nie mógł sobie pozwolić. Galerie o mocnym programie, takie jak m.in. autorska Galeria AT (zał. 1982), Galeria ABC (zał. 1992), Galeria EGO (zał. 1998), Galeria Piekary (zał. 2003) czy Galeria TAK (zał. 2002) działały i działają dalej. Zresztą, jak mówi aforyzm sparafrazowany przez świat sztuki: 'sztuka nie znosi próżni, a kultura próżności'. Na wyjątkowym emigracyjnym gruncie musiało pojawić się coś nowego. Wówczas tak faktycznie się stało. Swoje pierwsze kroki stawiała już księgarnia-kawiarnia Zemsta przy ul. Fredry 5/3A (zał. 2012). W listopadzie 2013 roku działalność swoją zainaugurowała Galeria Rarytas z siedzibą przy ul. Mielżyńskiego 21. W kolejnych latach powstały zaś: Galeria Łęctwo (zał. 2014), Galeria FWD: (zał. 2016), Czytelnia/Pracownia Ostrów (zał. 2016), Rodriguez Gallery (zał. 2016), Miejskie Galerie UAP (zał. 2016), Galeria :SKALA (zał. 2017), Assembly Gallery

¹⁰ Lassie, wróć! (ang. Lassie Come-Home) – powieść Erica Knighta, opowiadająca o przygodach psa (suki) rasy owczarek szkocki długowłosa imieniem Lassie. Treścią książki jest przyjaźń między tytułową Lassie a chłopcem o imieniu Joe. Przyjaźń zostaje wystawiona na próbę, kiedy rodzice chłopca, będący w trudnej sytuacji finansowej, bez jego wiedzy sprzedają zwierzę. Chłopiec jest zrozpaczony. Jednak Lassie nieoczekiwanie wraca do domu po ucieczce od nowego właściciela, księcia Rudlinga. Zdumieni rodzice zwracają psa właścicielowi. Lassie jednak ponawia jeszcze kilkakrotnie próbę ucieczki. Kiedy po raz kolejny pojawia się pod domem Joego, chłopiec postanawia uciec z domu wraz z nią.

How did the artistic milieu in Poznań react to the 'escape of the dog'? Did they shout: 'Lassie, come home!' ¹⁰? Regardless of what possible sentiments pushed Radziszewski, who was an art history student at that time, to carry out his artistic rebellion in this relatively conservative city in the first half of 2013, no one could afford regrets. Galleries with distinctive programmes, such as AT (founded in 1982), ABC (1992), EGO (1998), Piekary (2003) and TAK (2002) continued to operate. Anyway, as the aphorism paraphrased in the world of art says: 'art hates emptiness and culture hates vanity'. Something new must have appeared on the waste land sterilised by emigration. And so it happened. Zemsta bookshop and café was launched at 5/3A Fredry Street in

¹⁰ Lassie Come Home is the title of Eric Knight's novel, telling the adventures of a Scottish long-haired Shepherd dog (a bitch) named Lassie. The book describes friendship between Lassie and a boy named Joe. Their friendship is put to the test when the boy's parents, who are in a difficult financial situation, sell the animal without his knowledge. The boy is desperate. However, Lassie unexpectedly returns home after escaping from the new owner, the rich Duke of Rudling. Amazed parents return the dog to the owner. Lassie, however, again makes several attempts to escape. When she appears again in front of Joe's house, the boy decides to escape from home with the dog.

sztuka nie znosi próżni, a kultura próżności

(zał. 2016), Galeria 9/10 (zał. 2017).

Duża liczba nowych inicjatyw powstałych w Poznaniu w latach 2013-2017 wskazuje na pewien fenomen kulturotwórczy. Ugruntowanie ich programów oraz profili instytucjonalnych wymaga czasu. Ciekawe jest jednak to, że jedynie dwie z nowoutworzonych galerii – Rodriguez Gallery oraz Assembly Gallery – deklarują swój komercyjny charakter i są zainteresowane sprzedażą dzieł sztuki oraz szerszą obecnością na polskim i zagranicznym rynku artystycznym. Pozostałe podmioty swoją zasadniczą działalność koncentrują na promocji sztuki, organizacji wystaw kuratorowanych. Wiele z nich jest zarządzanych przez organizacje non-profit (NGO). Taka sytuacja prowokuje naturalne pytanie o widzialność podejmowanych przez wymienione galerie ważnych inicjatyw na polu kultury i sztuki. Ich stosunkowo krótka historia nie gwarantuje bowiem trwałej grupy odbiorców i wymaga niejednokrotnie mozolnej pracy u podstaw nakierowanej na wzbudzenie zainteresowania publiczności. Jest to o tyle istotne, że jak dotąd nie została wypracowana w Poznaniu wspólna platforma informacyjna dedykowana wyłącznie aktywnościom związanym ze sztukami wizualnymi o charakterze podobnym do strony internetowej berlińskiego indexu¹¹. Niezależnie bowiem od rozmiarów lokalnej sceny artystycznej, która jako znacznie mniejsza nie może być miarodajnie porównywana z Berlinem czy Warszawą,

¹¹<http://www.indexberlin.de/> (dostęp 5 stycznia 2018)

art hates emptiness and culture hates vanity

2012. Rarytas Gallery inaugurated its activities at 21 Mielżyńskiego Street in November 2013. In the following years, other galleries were opened, including Łęctwo (founded in 2014), FWD (2016), Ostrów (2016), Rodriguez (2016), Municipal Galleries of the UAP (2016), :SKALA (2017), Assembly Gallery (2017) and 9/10 (2017).

The large number of new initiatives taken in Poznań between 2013 and 2017 indicates a certain culture-forming phenomenon. It takes time to develop elaborate programmes and institutional profiles. It is interesting, however, that only two of the newly-created galleries – Rodriguez Gallery and Assembly Gallery – declare their commercial character and are interested in selling works of art on Polish and foreign art markets. Other entities focus on the promotion of art and the organization of curated exhibitions. Many of them are managed by non-profit organizations (NGOs). This provokes a question of whether the important artistic and cultural initiatives undertaken by these galleries are visible. Their relatively short history does not guarantee loyal audience and it often requires arduous work to attract public interest. This is important because no common information platform dedicated solely to activities related to visual arts, similar to the Berlin website index, has been developed

budowa infrastruktury informacyjnej wydaje się jednym z kluczowych wyzwań środowiska młodych galerii. Czy taka konsolidacja na poziomie formalnym jest możliwa? – na to pytanie starał się odpowiedzieć Poznański Tydzień Sztuki (Poznań Art Week) w swojej pierwszej odsłonie. Jednym z jego podstawowych założeń była bowiem próba informacyjnej integracji instytucji działających na polu sztuk wizualnych w Poznaniu. Zaproponowanie wspólnej platformy przekazywania informacji o odbywających się równolegle wydarzeniach – wystawach, wykładach, warsztatach, oprowadzaniach, seminariach itp. stanowiła wstęp do budowy poczucia wspólnego celu ponad programowymi oraz koncepcyjnymi różnicami czy nawet podziałami – wymiany myśli i idei na polu sztuki oraz zachęcenia do uczestnictwa w podejmowanych działaniach możliwie szerokiego grona zainteresowanych. Mówiąc krótko w ujęciu programowym chodziło o ‘zapewnienie widzialności’.

O tym jak istotne znaczenie miała ta idea dla wymiany myśli na temat kondycji sztuk wizualnych w Poznaniu świadczyć może debata zorganizowana przez współuczestniczące w Art Weeku instytucje – Miejską Galerię Arsenał i Rodriguez Gallery – zatytułowana ‘Learning from...? czyli o potencjale wspólnych inicjatyw poznańskiego środowiska artystycznego’, której podstawowym celem – jak wynikało z opisu imprezy – była odpowiedź na pytanie czy w Poznaniu potrzebny jest Art Week lub inny festiwal sztuki współczesnej?¹² Wśród zaproszonych gości znaleźli się młodzi artyści i kuratorzy – Agnieszka Grodzińska, Franciszek Orłowski, Tomek Pawłowski, Magdalena Starska, Dawid Misiorny, a także wspomniany już

¹² <http://rodriguezgallery.com/pl/debata/>

so far in Poznań¹¹. Regardless of the size of the local artistic scene, which certainly cannot compete with those in Berlin or Warsaw, the development of the information infrastructure seems to be one of the key challenges for young galleries. Is this kind of cooperation possible at the formal level? Poznań Art Week tried to answer this question. One of its basic assumptions was to integrate institutions operating in the field of visual arts in Poznań. It was suggested that a common platform for spreading information about ongoing events – exhibitions, lectures, workshops, tours, seminars, etc. – would introduce a sense of common goal over programmatic and conceptual divisions. This kind of website would make it possible to exchange ideas in the field of art and encourage a wide range of individuals to participate in undertaken activities; in other words, to ‘ensure visibility’.

The significance of this idea for the exchange of thoughts about the condition of visual arts in Poznań can be evidenced by the debate entitled ‘Learning from ...? or the potential of joint initiatives taken by the artistic milieu in Poznań’. The debate was organised by institutions participating in Poznań Art Week – the Municipal Gallery Arsenał and Rodriguez Gallery. Its main goal – as the description of the event suggested – was to answer the question of whether Poznań Art Week or any other contemporary art festival is needed in Poznań.¹² Among the guests were young artists and curators, such as Agnieszka Grodzińska, Franciszek Orłowski, Tomek Pawłowski, Magdalena Starska, Dawid Misiorny and Dawid Radziszewski,

¹¹ <http://www.indexberlin.de/> (accessed on 5 January 2018).

¹² <http://rodriguezgallery.com/pl/debata/> (accessed on 5 January 2018).

w niniejszym tekście, ‘były’ poznański galerzysta, Dawid Radziszewski. Obradujący wskazywali na brak konsolidacji poznańskiego środowiska wokół wspólnego celu. Wymieniali bliżej nie sprecyzowane uwagi związane z potencjalnymi niebezpieczeństwami organizacji dużej imprezy kulturalnej. W ogólnym rozrachunku z początkowo raczej pesymistycznego obrazu wyłoniła się nadzieja na pozytywną przemianę w zakresie możliwości podejmowania wspólnych działań, które – mimo różnic programowych i koncepcyjnych oraz różnic interesów instytucji kultury działających w Poznaniu – mogą przyczynić się do wzmocnienia sztuk wizualnych w tym mieście. Jak zasugerował Dawid Radziszewski, gdy powstają wątpliwości co do tego czy działania są właściwe, można nie robić nic i to też jest jakieś rozwiązanie, ale każda próba zrobienia czegoś przez całe środowisko jest zła, bowiem wydaje się próbą ręcznego sterowania sztuką.¹³ Pozytywną konkluzją płynącą z wypowiedzi uczestników było przekonanie o silnej pozycji poznańskiego Uniwersytetu Artystycznego, który ‘przyciąga do miasta wielu ludzi, bowiem działa prężniej niż inne uczelnie’ (Dawid Misiorny).¹⁴ Dostrzeżono jednak istotny problem braku silnych środowisk artystycznych budujących programowo-pozytywną alternatywę dla UAP. Wspomniano problem festiwalizacji sztuki (np. Mediations Biennale), który nie przyczynia się ani do konsolidacji lokalnego środowiska, ani do jego regularnej wymiany z innymi środowiskami. Jak stwierdził Dawid Radziszewski: ‘Nie jest tak, że na pewno w Poznaniu nigdy nic się nie wydarzy. [...] Życzyłbym sobie

¹³ Zapis audio debaty “Learning from...” (w posiadaniu autorów tekstu)

¹⁴ Tamże

the aforementioned former Poznań-based gallery owner. The debaters pointed out that the Poznań community is not united around a common goal. They made unspecified remarks about potential risks related to the organisation of a large cultural event. In general, hope for a positive change in undertaking joint actions emerged from the initially fairly pessimistic picture. Despite programme and conceptual differences in the interests of cultural institutions operating in Poznań, such actions can contribute to the strengthening of visual arts in this city. As Dawid Radziszewski rightly suggested, when doubts arise as to whether actions are appropriate, you can do nothing and this is also a solution, but any attempt to do something by the entire community is bad because it seems to be an attempt to manually control art.¹³ A positive conclusion stemming from the participants’ statements was the belief that the UAP has a strong position and ‘attracts many people to the city, because it operates more dynamically than other universities’ (Dawid Misiorny).¹⁴ However, it was also emphasised that the artistic communities in the city are not strong enough to build a positive programme, alternative to that offered by the UAP. It was also mentioned that the festivalisation of art (e.g. Mediations Biennale) does not contribute to the consolidation of the local environment and does not facilitate regular contacts with other environments. As Dawid Radziszewski stated: ‘It is not that nothing will ever happen in Poznań.... I would even like this city to help young artists, such as Tomek Pawłowski, make a career’.¹⁵ It is difficult to

¹³ Debate audio record “Learning from...” (held by text authors)

¹⁴ Ibis

¹⁵ Ibis

nawet, aby to miasto pozwalało zrobić karierę młodym artystom, takim jak Tomek Pawłowski.¹⁵ Trudno nie zgodzić się z nim i nie przyłączyć się do tego życzenia.

Oceniając pierwszą edycję Poznańskiego Tygodnia Sztuki (Poznań Art Week 2017) z perspektywy organizatorów trudno nie dostrzec wyzwań stojących przed jego kolejną odsłoną. Choć bowiem cele postawione inauguracji tej cyklicznej imprezy zostały osiągnięte, to wciąż jest jeszcze wiele do zrobienia dla budowy wspólnej infrastruktury informacyjnej dla sztuk wizualnych w Poznaniu. Niezwykle ważne jest – również z punktu widzenia Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, jak również jego wykładowców będących artystami, jego studentów i absolwentów – aby w mieście rozwijały się prężne instytucje publiczne i prywatne oferujące spójne, oryginalne i otwarte na dyskusje programy czyniące je ośrodkiem kulturalnym, w którym możliwe jest rozwijanie profesjonalnej kariery z zakresu sztuk wizualnych. Niezależnie od tego bowiem czy będą one sytuować się w kontrze do uczelni czy też podejmować z nią rozmaite formy współpracy, potencjał owocnej debaty nad statusem sztuki, jej społecznymi funkcjami oraz kierunkiem dalszych przemian nie powinien być dłużej marnowany! Zainicjowane przez pierwszą odsłonę Art Weeka dyskusje pozwalają mieć nadzieję, że również kolejne edycje przyniosą ze sobą pogłębioną refleksję nad aktualnymi problemami środowiska artystycznego w Poznaniu i przyczynią się do znalezienia dla nich kreatywnych i efektywnych rozwiązań.

Mateusz Bieczyński, Maciej Kurak

15 Tamże

disagree with him and not to share his wish.

The first Poznań Art Week festival (2017) has shown that it will certainly be a challenge to organise its next editions. Although the goals set for the inauguration of this cyclical event have been achieved, there is still much to do to build a common information infrastructure for visual arts in Poznań. It is extremely important – also from the point of view of the UAP, as well as its lecturers who are artists, its students and graduates – to establish thriving public and private institutions offering coherent, original and inspiring programmes. Such institutions could become cultural centres, where artists could develop their professional careers in the field of visual arts. Regardless of whether or not they would cooperate with the UAP, the potential for a fruitful debate on the status of art, its social functions and the direction of further changes should no longer be wasted! The discussions initiated by the first Poznań Art Week festival allow us to hope that the next editions will inspire a deep reflection on the current problems of the artistic milieu in Poznań and will contribute to finding creative and effective solutions.

It is extremely important – also from the point of view of the UAP, as well as its lecturers who are artists, its students and graduates – to establish thriving public and private institutions offering coherent, original and inspiring programmes. Such institutions could become cultural centres, where artists could develop their professional careers in the field of visual arts.

Niezwykle ważne jest – również z punktu widzenia Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, jak również jego wykładowców będących artystami, jego studentów i absolwentów – aby w mieście rozwijały się prężne instytucje publiczne i prywatne oferujące spójne, oryginalne i otwarte na dyskusje programy czyniące je ośrodkiem kulturalnym, w którym możliwe jest rozwijanie profesjonalnej kariery z zakresu sztuk wizualnych.

**Mateusz
Bieczyński**

Retuszowanie świata sztuki

**Retouching
the World of Art**

Twórczość artystyczna jest zawsze wyrazem pewnych ambicji. Mogą one mieć czysto osobisty charakter i polegać na zmaganiu się artysty z procesem twórczym, ze swoimi ograniczeniami warsztatowymi, mentalnymi czy finansowymi. Mogą również przyjmować bardziej zewnętrzne formy i wiązać się z istotą publicznej prezentacji sztuki, czyli próbą 'wygrania publiczności' przez wzbudzenie jej zainteresowania czy nawet zachwytu. Ambicje te mogą dotyczyć zarówno samych twórców, jak również tzw. animatorów kultury, którzy przyjmując twórczość artystyczną innych za istotną wartość społeczną dążą do jej możliwie szerokiego rozpropagowania. We wszystkich wymienionych przypadkach podsumowaniem dążenia działających w obszarze sztuki jest moment 'publicznej prezentacji artystycznych dokonań', który w przypadku sztuk wizualnych na ogół przyjmuje postać wystawy. Jest to swoisty sprawdzian jakości. Moment weryfikacji tego czy zabiegi czynione w celu stworzenia platformy dla kontaktu ze sztuką przyniosły zamierzony efekt. Takie pokazywanie sztuki innym stanowi mniej lub bardziej skonwencjonalizowany akt społeczny. Jego zaistnienie łączy się z potrzebą dostępu

Artistic creativity is always an expression of certain ambitions. They can have a purely personal character and involve an artist struggling with the creative process and his or her workshop, mental or financial limitations. They can also take more external forms and involve the essence of the public presentation of art, i.e. an attempt to 'win the audience' by arousing interest or even admiration. These ambitions may concern both creators and managers of cultural events who strive to promote the artistic creativity of others as an important social value as widely as possible. In all of the above-mentioned cases, the aspirations of those working in the field of art are summarised at the moment of the 'public presentation of artistic achievements' which, in the case of visual arts, generally takes the form of an exhibition. This is a kind of quality test showing whether the efforts taken to create a platform for contact with art have brought the intended effect. Exhibiting art to others is a more or less conventionalised social act.

do określonej infrastruktury wystawienniczej – muzeum, galerii lub innego miejsca, choćby prowizorycznie zaaranżowanej ściany z odpowiednim oświetleniem umożliwiające eksponowanie sztuki. Miejsce i sposób prezentacji artystycznych dokonań rzutuje na ich społeczną recepcję. Źle dobrane środki formalne mogą znacznie obniżyć rangę prezentowanych dzieł, wzbudzając w odbiorcach rozczarowanie. Świadomość prawidłowości polegającej na doniosłości kontekstu ekspozycji dla recepcji dzieła sztuki stanowiła w przeszłości i wciąż stanowi ważny motor napędowy rozwoju życia artystycznego na całym świecie. Tworzenie miejsc, w których sztuka może być prezentowana w ‘godnych warunkach’; miejsc takich, które umożliwią stabilny rozwój środowisk artystycznych; miejsc, które podkreślą wagę ośrodków kulturowych może być w tym kontekście zaliczone do podstawowych i stale obecnych w historii sztuki ‘ambicji artystycznych’.

Powołanie i rozwój koncepcji wystawienniczej w ramach Poznań Art Week stanowi wyraźny przejaw takiego właśnie starania. Podjęta w jego ramach próba konsolidacji poznańskiego środowiska artystycznego skupionego wokół szeroko pojętych sztuk wizualnych stanowi ważny krok ku podkreśleniu siły jego oddziaływania w sposób pozbawiony próby ustanowienia wyraźnej dominaty. Fakt, że inicjatorem tych działań jest uczelnia artystyczna – UAP – jest dla tego celu znamienne. Wynika to z kilku powodów. Po pierwsze Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu jako duża publiczna instytucja oprócz edukacji posiada również ważną rolę kulturową. Jego obowiązkiem jest wychodzenie ku społeczeństwu, przekraczanie murów uczelni, stwarzanie platformy wymiany idei, zachęcanie jej przyszłych adeptów do kulturowej aktywizacji jeszcze w okresie

This requires access to a specific exhibition infrastructure – museums, galleries and other venues, such as temporarily arranged walls and proper lighting to display art. The place and manner of artistic presentations affect social reception. Improper formal means can significantly lower the rank of works displayed, arousing disappointment in viewers. The awareness that the context of an exhibition is crucial for the reception of a work of art has long been an important driving force for the development of artistic life throughout the world. Creating places where art can be displayed under ‘decent conditions’, places that will enable stable development of artistic environments, places that stress the importance of culture-forming centres, may, in this context, be part of the basic ‘artistic ambitions’ that have been always present in the history of art.

The creation and development of the exhibition concept within the Poznań Art Week festival are clear manifestations of such an effort. The attempt to consolidate the artistic community focused on visual arts in Poznań is an important step to emphasise its impact with no attempt to establish a clear dominant. The fact that these activities were initiated by the University of the Arts in Poznań (UAP) is significant for several reasons. Firstly, UAP is a large public institution which, in addition to providing education, has an important culture-creating role. Its duty is to go out to the public, cross the university walls, create a platform for the exchange of ideas and encourage its students to engage in cultural activities. Secondly, it is UAP that stimulates the development of initiatives in the field of contemporary art in Poznań. The capital of the Wielkopolska region does not have a museum of contemporary art, which could complement the

Tworzenie miejsc, w których sztuka może być prezentowana w ‘godnych warunkach’; miejsc takich, które umożliwią stabilny rozwój środowisk artystycznych; miejsc, które podkreślą wagę ośrodków kulturowych może być w tym kontekście zaliczone do podstawowych i stale obecnych w historii sztuki ‘ambicji artystycznych’.

Creating places where art can be displayed under ‘decent conditions’, places that will enable stable development of artistic environments, places that stress the importance of culture-forming centres, may, in this context, be part of the basic ‘artistic ambitions’ that have been always present in the history of art.

studiów. Po drugie, w Poznaniu to właśnie UAP jest ważnym stymulatorem rozwoju inicjatyw na polu sztuki współczesnej. Stolica Wielkopolski wciąż nie doczekała się Muzeum Sztuki Współczesnej, które mogłoby dopełnić działalność Miejskiej Galerii Arsenal na polu wystawiennictwa. UAP zatem – niejako w naturalny sposób – wychodzi od dawna z wieloma inicjatywami nakierowanymi na wypełnienie tego braku. W tym kontekście zainicjowanie Poznań Art Week może być postrzegane jako kulminacja wcześniejszych inicjatyw.

Po trzecie wreszcie, uczelnia artystyczna jest naturalnym źródłem nowej sztuki zasilającej poznańskie galerie. Podejmując zatem inicjatywę mającą na celu współpracę z nimi wzmacnia zależności kształtujące się na drodze nieformalnej, które jej pracownikom, absolwentom i studentom umożliwiają prezentację swojej twórczości. Taka inicjatywa ma również na celu pokazanie tendencji przeciwnych do wcześniej dającego się zauważyć odpływu artystycznych przedsięwzięć z miasta Poznania – przez kilka poprzednich lat wiele galerii zamknięto, wiele również przeniosło się do innych większych ośrodków. Na szczęście na ich miejsce powstały nowe, które odgrywają coraz ważniejszą rolę na kulturowej mapie miasta.

Podczas nieformalnego spotkania grupy artystów związanych z UAP, pewien mądry człowiek powiedział mi: „Nowego Jorku z Poznania nie

activity of the Municipal Gallery Arsenal in the area of exhibitions. Therefore, UAP – somehow, in a natural way – has undertaken numerous initiatives to fill this gap. In this context, Poznań Art Week can be seen as the culmination of previous initiatives. Thirdly, UAP is a natural source of new art to supply galleries in Poznań. Therefore, this initiative strengthens informal relationships between the university and the galleries, allowing their employees, graduates and

students to display their works. This initiative also aims to reverse the trend of the previously noticeable outflow of artistic ventures from the city of Poznań – many galleries have been closed down or moved to other major cities in previous years. Fortunately, new ones have been created in their place and now they play an increasingly important role on the cultural map of the city.

During an informal meeting of artists, a wise man told me: ‘You will not turn Poznań into a New York city.’ His words have stuck in my mind and I have thought about them many a time. It is difficult not to admit that he was right. These words seem to be accurate on several levels. Instead of listing them, however, it is more important to say that Poznań Art Week has no intention to recreate New York. It is an original event and does not copy external ideas. It even fights such attempts, as suggested by this year’s theme: ‘Retouch’. It suggests a desire to change, which is not a radical change that denies everything that was before, but an attempt to improve quality while fully respecting the existing situation. Poznań Art

zrobisz”. Jego słowa głęboko zapadły mi w pamięć i w myślach wielokrotnie do nich powracam. Trudno bowiem odebrać im słuszność. Ich trafność zaś wydaje się mieć kilka poziomów. Ważniejsze jednak niż wymienianie ich wydaje się stwierdzenie, że Poznań Art Week nie ma intencji tworzenia Nowego Jorku ze stolicy Wielkopolski. Jest on bowiem imprezą oryginalną i nie kopiuje zewnętrznych wzorców. W przewrotny sposób walczy nawet z podejmowaniem takich prób czego najlepszym wyrazem było towarzyszące mu w tym roku hasło: ‘Retusz’. Sugerowało chęć zmiany, która jednak nie była zmianą radykalną zaprzeczającą wszystkiemu co było przedtem, ale próbą podniesienia jakości przy pełnym szacunku dla sytuacji zastanej. Poznań Art Week jako wydarzenie odbywające się w konkretnym pejzażu kulturowym posiada swoją charakterystykę. Z jednej strony bowiem wpisuje się w ciąg wielu podobnych inicjatyw podejmowanych w innych miastach w Polsce, Europie i na świecie. Z drugiej strony jednak, poprzez dobór treści programowych łączących działania lokalnych artystów z gośćmi zaproszonymi z innych ośrodków stanowi rodzaj artystycznego mariażu nastawionego na dialog i kulturową wymianę idei.

Ważnym elementem programu kulturalnego realizowanego w ramach Poznań Art Week była wystawa główna nosząca ten sam tytuł, co hasło całego festiwalu. Zaprezentowane na niej prace łączyła artystyczna ingerencja w obraz – jego

UAP is a large public institution which, in addition to providing education, has an important culture-creating role. Its duty is to go out to the public, cross the university walls, create a platform for the exchange of ideas and encourage its students to engage in cultural activities.

Week, as an event taking place in a specific cultural landscape, has its own characteristics. On the one hand, it is part of a series of similar initiatives undertaken in other cities in Poland, Europe and the world. On the other hand, through the selection of programme content combining the activities of local artists and guests invited from other centres, it is a kind of artistic marriage aimed at dialogue and a culture-forming exchange of ideas.

An important element of the cultural programme, implemented as part of Poznań Art Week, is the main exhibition, whose title is the same as the theme of the entire festival. The common feature of the works presented there is artistic interference in an image – its manipulation – which creates a ‘different, untrue reality’ and often a different picture of history. The phenomenon of the instrumental use of art should be seen in a broader context. In 1964, Frank Stella said the following about his paintings: ‘What you see is what you see’, thus summarising the vision of minimal art that he developed. His

declaration – though it seems a trivial phrase – manifested his satisfaction with achieving such a level of an image’s ‘transparency’ that it was impossible to add any new content to it. A Z-shaped picture covered with coloured stripes could remain itself. The question of whether or not ‘it was an achievement’ is only superficially ironic. Stella’s project was, in fact, the opposite of the figurative socialist realist art which offered a vision of reality full of understatements. The figures

manipulacja – w wyniku której zostaje ufundowana 'inna, nieprawdziwa rzeczywistość', często inny obraz historii. Przedstawione zjawisko instrumentalnego wykorzystania sztuki należy widzieć w szerszym kontekście. W roku 1964 Frank Stella powiedział na temat swoich obrazów: "What you see is what you see" (pl. "To co widzisz, jest tym co widzisz") podsumowując w ten sposób rozwijaną przez siebie wizję sztuki minimalistycznej. Jego deklaracja – choć wydaje się banalnym frazesem – kryła w sobie zadowolenie z osiągnięcia takiego poziomu 'przejrzystości' obrazu na znaczenie, że jakiegokolwiek dopowiedzenie jego treści nie było potrzebne – obraz w kształcie litery Z pokryty kolorowymi pasami mógł pozostać sobą. Postawienie pytania o to 'czy było to jakieś osiągnięcie' jest ironiczne jedynie powierzchownie. Propozycja Stelli była bowiem pełnym przeciwieństwem figuratywnej sztuki socrealistycznej, dominującej w latach 60-tych w Europie Środkowo-Wschodniej, która w tym samym czasie oferowała wizję rzeczywistości pełną niedopowiedzeń. Rozpoznawane na płótnie postaci i sytuacje zmieniały swoje znaczenie stosownie do ich politycznej interpretacji. Mało tego, wiele z dzieł trafiających do publicznego obiegu za żelazną kurtyną stanowiło starannie spreparowany obraz 'woli politycznej' (mystyfikacja). W tym kontekście zderzenie hasła Stelli z praktyką obrazowej modyfikacji motywowanej politycznie obnażało istotną prawdę: nasza wiedza o świecie oraz o rozgrywających się wokół wydarzeniach jest zapośredniczona przez obrazy – obrazy, które często są fałszywe. Ich nieprawdziwość wynika nie tyle z niedoskonałości medium, które nigdy nie pokazuje wszystkiego, ale z celowej ingerencji w przedstawienie – politycznego retuszu.

Problem modyfikacji obrazowych relacji o polityce oraz wizualnego charakteru

and situations recognised in the canvas changed their meaning according to their political interpretation. Moreover, many works displayed behind the Iron Curtain were carefully crafted images of the 'political will' (mystification). In this context, the clash of Stella's slogan with the practice of the politically motivated modification of images revealed the essential truth: our knowledge of the world and the events taking place around is mediated by images – images that are often false. Their falsehood stems not so much from the imperfections of the medium, which never shows everything, but from intentional interference in an image, i.e. political retouching.

The problem of modification of political images and the visual character of the dominant forms of social communication places arts at the very centre of the 'war to take control over images', which can take various forms. Individual works collected at the exhibition entitled 'Retouch' concern a slightly different aspect of the deliberate modification of political images.

The problem of modification of political images and the visual character of the dominant forms of social communication places arts at the very centre of the 'war to take control over images', which can take various forms. Individual works collected at the exhibition entitled 'Retouch' concern a slightly different aspect of the deliberate modification of political images.

dominujących form komunikacji społecznej sytuuje sztuki plastyczne w samym centrum 'wojny o władzę nad obrazami', która może przybierać różne formy. Poszczególne dzieła zgromadzone na wystawie „Retusz” dotyczyły nieco innego aspektu celowej modyfikacji obrazów.

Szczególne miejsce na wystawie zajmowały przykłady dzieł historycznych, które stanowiły świadectwo różnorodnych praktyk ingerowania w przedstawienia plastyczne podejmowanych w celach politycznych. Jednym z najstarszych przykładów są dzieła sztuki antycznej poddane dewastacji w wyniku zastosowania kary potępienia pamięci określanej mianem damnatio memoriae. Trwałość tej idei ukazuje również graficznie zniszczony wizerunek Erazma z Rotterdamu z okresu Kontrreformacji. Innego rodzaju modyfikacją przekazu plastycznego było działanie na medium fotografii, którego najbardziej znanym przykładem są ingerencje podejmowane na rozkaz Józefa Stalina.

Problem modyfikacji obrazowych relacji o polityce oraz wizualnego charakteru dominujących form komunikacji społecznej sytuuje sztuki plastyczne w samym centrum 'wojny o władzę nad obrazami', która może przybierać różne formy. Poszczególne dzieła zgromadzone na wystawie „Retusz” dotyczyły nieco innego aspektu celowej modyfikacji obrazów politycznych.

A special place in the exhibition is occupied by historical works that bear witness to various practices of image modification undertaken for political purposes. Among the oldest examples are works of antique art devastated as a result of the phenomenon known as condemnation of memory (damnatio memoriae). The permanent nature of this idea can also be seen in the damaged image of Erasmus of Rotterdam from the Counter-Reformation period. Artistic messages were also modified in the area of photography, the most popular examples being pictures modified on Stalin's orders.

Przedstawione tu praktyki stanowiły bezpośrednią inspirację dla działań artystów, którzy wykorzystywali strategię plastycznego retuszu do krytycznego opracowywania prawideł dyskursu polityki i mass mediów. Wyrazistym przykładem tej tendencji jest działalność Pawła Łubowskiego, który wymazuje ofiary ze scen fotograficznych ukazujących przypadki politycznie uwarunkowanej przemocy. W tendencji tej, w współczesnej wersji, wpisała się również Marie-Lou Desmeules, która zaprezentowała serię portretów osób w wyniku 'plastycznych operacji' przekształconych przez nią w politycznych prominentów i celebrytów. Artystka w ironiczny sposób komentuje próby poprawy wyglądu podejmowane przez polityków, które mogą prowadzić do groteskowych rezultatów. Zaprezentowane prace skłaniały do refleksji, że „nie wszystko co widzimy, jest tym co widzimy”.

Zarówno prace zaprezentowane na wystawie 'Retusz', jak również na innych wystawach w ramach Poznań Art Week stanowiły zachętę do poszukiwania znaczeń pod powierzchnią zewnętrzną fasady rzeczywistości. W ten sposób tytułowy 'retusz' stał się w istocie drobnym przesunięciem akcentów, które ma potencjał daleko idącej zmiany, która poszukując prawdy o rzeczywistości zachowuje to, co stanowi pozytywny wynik przeszłości, a odrzuca to, co było w niej fałszywe i pozorne.

Mateusz Bieczyński

Kurator wystawy 'Retusz'

Curator of the exhibition 'Retouch'

These practices were a direct inspiration for artists who used the strategy of artistic retouching to critically approach the rules of political and mass media discourse. A vivid example of this trend is the activity of Paweł Łubowski, who erased victims from photographic scenes to show cases of politically conditioned violence. This trend, in an updated version, is also represented by Marie-Lou Desmeules, who presented a series of portraits of people transformed by her into prominent politicians and celebrities as a result of 'plastic surgeries.' The artist, in an ironic way, comments on the attempts taken by politicians to improve their appearance, which may lead to grotesque results. The works presented provoke reflection that 'not everything that we see is what we see.'

The works displayed at the exhibition 'Retouch' and the other exhibitions within Poznań Art Week are an incentive to look for meanings beneath the external facade of reality. In this way, the title 'Retouch' becomes, in fact, a small shift of accents that has the potential of a far-reaching change. By seeking the truth about reality, it preserves what constitutes a positive outcome of the past and rejects what was false and apparent in it.

Zarówno prace zaprezentowane na wystawie 'Retusz', jak również na innych wystawach w ramach „Poznań Art Week” stanowiły zachętę do poszukiwania znaczeń pod powierzchnią zewnętrzną fasady rzeczywistości. W ten sposób tytułowy 'retusz' stał się w istocie drobnym przesunięciem akcentów, które ma potencjał daleko idącej zmiany, która poszukując prawdy o rzeczywistości zachowuje to, co stanowi pozytywny wynik przeszłości, a odrzuca to, co było w niej fałszywe i pozorne.

The works displayed at the exhibition 'Retouch' and the other exhibitions within Poznań Art Week are an incentive to look for meanings beneath the external facade of reality. In this way, the title 'Retouch' becomes, in fact, a small shift of accents that has the potential of a far-reaching change. By seeking the truth about reality, it preserves what constitutes a positive outcome of the past and rejects what was false and apparent in it.

Retusz
Retouch

Galeria Duża Scena UAP
Galeria Mała Scena UAP

Big Stage UAP Gallery

Small Stage UAP Gallery

Al. Marcinkowskiego 28, Poznań

artyści / artists

Marie-Lou Desmeules, John Heartfield, Chris Niedenthal, Artyści nieznani, Łódź Kaliska, Diana Lelonek, Zbigniew Libera, Paweł Łubowski, Gyula Pauer, Max Skorwider, Aleksander Wacławczyk, Filip Wierzbicki-Nowak, Krzysztof Wodiczko

kuratorzy / curators

Mateusz Bieczyński, Piotr Grzywacz

W roku 1964 Frank Stella powiedział na temat swoich obrazów: "What you see is what you see" (pl. 'To co widzisz jest tym co widzisz') podsumowując w ten sposób rozwijaną przez siebie wizję sztuki minimalistycznej. Jego deklaracja – choć wydaje się banalnym frazesem – kryła w sobie zadowolenie z osiągnięcia takiego poziomu 'przejrzystości' obrazu na znaczenie, że jakiegokolwiek dopowiedzenie jego treści nie było możliwe – obraz w kształcie litery Z pokryty kolorowymi pasami mógł pozostać sobą. Postawienie pytania o to, czy dzieło takie stanowiło jakiegokolwiek 'osiągnięcie' jest ironiczne jedynie pozornie. Propozycja Stelli była bowiem zupełnym przeciwieństwem figuratywnej sztuki socrealistycznej, która w tym samym czasie oferowała wizję rzeczywistości pełną manipulacji i niedopowiedzeń. Rozpoznawane na płótnie postaci i sytuacje zmieniały swoje znaczenie stosownie do ich politycznej interpretacji. Mało tego, wiele z dzieł trafiających do publicznego obiegu za tzw. 'żelazną kurtyną' stanowiło starannie spreparowany obraz 'woli politycznej' (mystyfikacja). W tym kontekście zderzenie hasła Stelli z praktyką obrazowej i politycznie motywowanej ingerencji w obraz obnażało istotną prawdę: nasza wiedza o świecie oraz o rozgrywających się wokół wydarzeniach jest zapośredniczona przez obrazy, które często są fałszywe. Ich nieprawdziwość wynika nie tyle z niedoskonałości medium, które nigdy nie pokazuje wszystkiego, ale z celowej ingerencji w przedstawienie – politycznego retuszu.

In 1964, Frank Stella said the following about his paintings: 'What you see is what you see', thus summarizing his vision of minimalist art. His declaration – although it seems to be a banal cliché – denoted satisfaction from achieving such a level of a painting's 'transparency' in terms of its meaning that any additional content would not be possible – a painting in the shape of the letter 'Z' covered with colourful stripes could remain itself. Asking a question whether such a work of art constituted any 'achievement' is only seemingly ironic. Stella's suggestion was in complete opposition to figurative socialist realist art which offered a vision of reality full of manipulation and understatement at the same time. Characters and situations recognized on the canvas changed their meaning according to their political interpretation. Moreover, numerous works of art brought into public circulation behind the so-called Iron Curtain constituted a carefully crafted image of 'political will' (mystification). In this context, the clash of Stella's statement with the practice of figurative and politically motivated interference into a painting exposed the essential truth: our knowledge about the world and about events taking place around us is mediated by paintings which are often false. Their falsehood results not so much from the imperfection of the medium which never shows everything, but from intentional interference in presentation – political retouch.

Problem celowej modyfikacji obrazów – zarówno w kontekście politycznym, jak i szerzej pojętym kontekście społecznym – sytuuje sztuki plastyczne w samym centrum ‘wojny o władzę nad obrazami’, która może przybierać różne formy. Świadomi tej prawidłowości artyści podejmują grę z pytaniem o ‘prawdę obrazu’ nie tylko poprzez odrzucenie realizmu, jak miało to miejsce w przypadku przywołanego Franka Stelli, ale także poprzez próbę uczynienia z politycznej strategii wizualnego retuszu, własnej metody twórczej. Przejęcie przez nich władzy nad obrazami przybiera różne formy i często służy demaskowaniu oficjalnej retoryki politycznej zawartej w instrumentalizowanych dziełach sztuki.

The issue of intentional modification of paintings – both in political terms and a broader social context – situates art in the very centre of the ‘war for the power over paintings’ which may have various forms. Artists, who are aware of this principle, join the game with the question about ‘the truth of a painting’ not only by rejecting realism – as was the case of Frank Stella – but also through an attempt to make their own artistic method from the political strategy of visual retouch. Their taking control over paintings takes numerous forms and it is often used to unmask official political rhetoric contained in instrumentalized works of art.

Poszczególne dzieła zgromadzone na wystawie „Retusz” dotyczyły nieco innego aspektu celowej modyfikacji obrazów politycznych. Szczególne miejsce na wystawie zajmowały przykłady dzieł historycznych, które stanowiły świadectwo różnorodnych praktyk modyfikacji obrazów podejmowanych w celach politycznych. Jednym z najstarszych przykładów były dzieła sztuki antycznej poddane dewastacji w wyniku zastosowania kary potępienia pamięci określanej mianem *damnatio memoriae*. Trwałość tej idei ukazywały również graficznie zniszczony wizerunek Erazma z Rotterdamu z okresu Kontrreformacji. Innego rodzaju modyfikacją przekazu plastycznego było działanie na medium fotografii, którego najbardziej znanym przykładem są działania podejmowane na rozkaz Józefa Stalina.

Przedstawione tu praktyki stanowiły bezpośrednią inspirację dla działań artystów, którzy wykorzystywali strategię plastycznego retuszu do krytycznego opracowywania prawideł dyskursu polityki i mass mediów.

Particular works of art presented at the exhibition ‘Retouch’ concern a slightly different aspect of intentional modification of political paintings. Examples of historic works have a special place within the exhibition; they constitute a testimony of various practices of painting modification for political purposes. One of the oldest examples are works of antique art devastated as a result of the penalty for the condemnation of memory called *damnatio memoriae*. The persistence of this idea is also shown by the graphically destroyed image of Erasmus of Rotterdam from the Counter-Reformation period. Another type of modification of the artistic message was the impact on the medium of photography, the most well-known example of which are operations undertaken upon Joseph Stalin’s orders.

Practices presented here constituted direct inspiration for artists’ actions who used the strategy of artistic retouch to critically develop the rule of discourse in politics and mass media.

^ Zbigniew Libera,
Che. Następny kadr, z cyklu Pozytywy,
(dzięki uprzejmości / courtesy to Muzeum Współczesne Wrocław)

s.54 Łódź Kaliska,
Człowiek Buhaj (Freiheit? Nein! Danke.),
(dzięki uprzejmości / courtesy to Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie)

CZŁOWIEK-
-BUCHA

TRATATATA

PIEŁA KROTKA

ZDJĘCIA
TEST
DO
DŁOŻY

PIE-
-PAF

NIEBO JEST TAM

niebo jest tam
buchający
ogniem
srajający
kafelkami

Musical notes

POZNAŃ 10. 05. 08
KARTKA
1. KARTKA
WIELKI
KIEPECKI
MIEC

Krzysztof Wodiczko ▶
Pomnik Lenina, Leninplatz,
 dzięki uprzejmości / courtesy to Fundacja Profile

Touchpoint

Galeria Curators' LAB

Curators' LAB Gallery

ul. Nowowiejskiego 12, Poznań

artyści / artists

Mirella Bandini, Jillian Knipe, Richard Morgan, Duy Phuong, Teja Tegelj, Tomasz Jurek, Karol Kołodziejczyk, Krzysztof Mętel, Witold Modrzejewski, Michał Tatarkiewicz

kuratorzy / curators

Katarzyna Kucharska, Tomasz Jurek

Granice powszechnie określone jako linie dzielące obszary odrębne (geograficznie, ekonomicznie, politycznie, społecznie i kulturowo) podlegają w XXI wieku zmianom w znaczeniu zarówno materialnym jak i symbolicznym. Doświadczenia historii, globalizacja i palące problemy współczesności jak kryzys uchodźczy sprawiają, że natura granic jest zmienna i niejednoznaczna, a także coraz bardziej nieprzewidywalna.

Borders, which are commonly defined as lines separating (geographically, economically, politically, socially and culturally) distinct areas, are subject to both material and symbolic changes in the 21st century. Due to historical events, globalization and the pressing present-day problems, such as the migration crisis, the nature of borders is changeable, ambiguous and increasingly unpredictable.

Michał Tatarkiewicz ▶

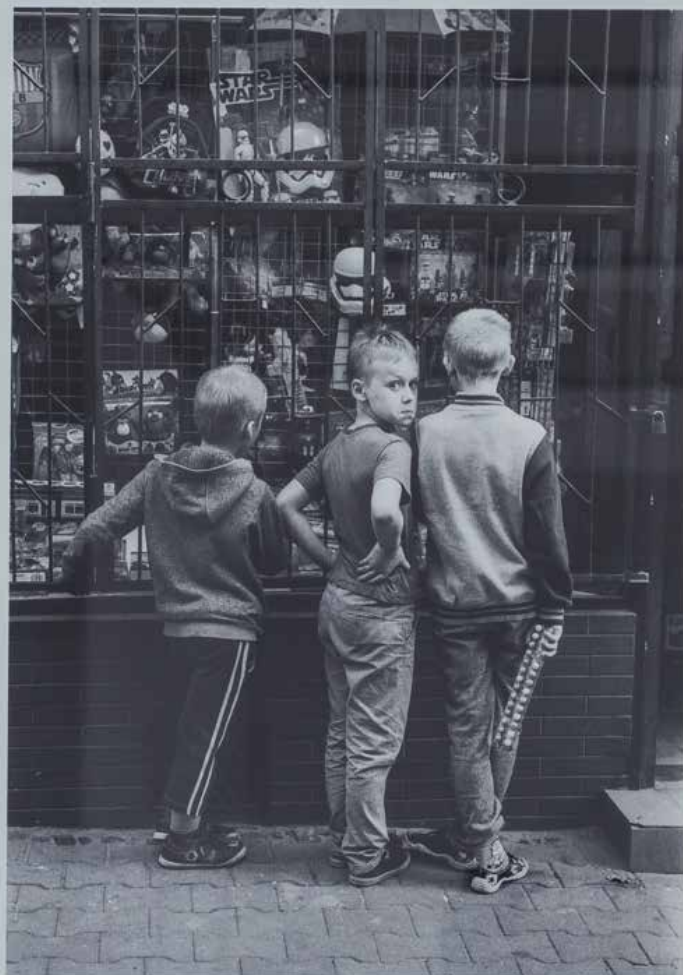
z cyklu *Obraz liczony*, 5603153-∞

Zaprezentowane na wystawie „Touchpoint: borders & boundaries” prace artystów pochodzących z różnych zakątków świata odnosiły się do przekraczania granic, zarówno tych celowo wznoszonych i bro-nionych, jak i barier, które ze swej natury są naturalne, a co za tym idzie zazwyczaj pozostają niezabezpieczone. Zaproszeni do udziału w wystawie artyści ujawniają w swych pracach taktyki umożliwiające okre-ślenie niezależnej, teraźniejszej autonomii podmiotowej, powołanej na styku podziałów, warunkiem zaistnienia której jest każdo-razowo poznanie siebie samych jako istot wolnych. Sposobów na przekraczanie granic jest wiele - od świadomej izolacji i autowyluk-czenia, przez pielgrzymowanie, do mniej lub bardziej dosłownego ustanawiania prywat-nych obszarów, które mogą przyjąć kształt wymagowanych wysp albo na przykład mobilnych domów do podróżowania.

The exhibition entitled Touchpoint presents works by artists from different parts of the world. They refer to the crossing of border: those purposely erected and defended, as well as the natural and thus usual-ly unprotected barriers. In their works, the artists show various strategies of defining an independent, present-day subjective autonomy, established at the crossroads of divisions, a condition for which is to know oneself as a free being. There are many ways to cross borders, ranging from conscious isolation and self-exclusion, through pilgrimage, to the more or less literal establishment of private areas that can take the shape of imaginary islands or mobile homes on wheels.

5603153 5603154 5603155 5603156 5603157 5603158 5603159 5603160 5603161 5603162 5603163 5603164 5603165 5603166 5603167 5603168 5603169 5603170 5603171 5603172 5603173 5603174 5603175 5603176 5603177 5603178 5603179 5603180 5603181 5603182 5603183 5603184 5603185 5603186 5603187 5603188 5603189 5603190 5603191 5603192 5603193 5603194 5603195 5603196 5603197 5603198 5603199 5603200 5603201 5603202 5603203 5603204 5603205 5603206 5603207 5603208 5603209 5603210 5603211 5603212 5603213 5603214 5603215 5603216 5603217 5603218 5603219 5603220 5603221 5603222 5603223 5603224 5603225 5603226 5603227 5603228 5603229 5603230 5603231 5603232 5603233 5603234 5603235 5603236 5603237 5603238 5603239 5603240 5603241 5603242 5603243 5603244 5603245 5603246 5603247 5603248 5603249 5603250 5603251 5603252 5603253 5603254 5603255 5603256 5603257 5603258 5603259 5603260 5603261 5603262 5603263 5603264 5603265 5603266 5603267 5603268 5603269 5603270 5603271 5603272 5603273 5603274 5603275 5603276 5603277 5603278 5603279 5603280 5603281 5603282 5603283 5603284 5603285 5603286 5603287 5603288 5603289 5603290 5603291 5603292 5603293 5603294 5603295 5603296 5603297 5603298 5603299 5603300 5603301 5603302 5603303 5603304 5603305 5603306 5603307 5603308 5603309 5603310 5603311 5603312 5603313 5603314 5603315 5603316 5603317 5603318 5603319 5603320 5603321 5603322 5603323 5603324 5603325 5603326 5603327 5603328 5603329 5603330 5603331 5603332 5603333 5603334 5603335 5603336 5603337 5603338 5603339 5603340 5603341 5603342 5603343 5603344 5603345 5603346 5603347 5603348 5603349 5603350 5603351 5603352 5603353 5603354 5603355 5603356 5603357 5603358 5603359 5603360 5603361 5603362 5603363 5603364 5603365 5603366 5603367 5603368 5603369 5603370 5603371 5603372 5603373 5603374 5603375 5603376 5603377 5603378 5603379 5603380 5603381 5603382 5603383 5603384 5603385 5603386 5603387 5603388 5603389 5603390 5603391 5603392 5603393 5603394 5603395 5603396 5603397 5603398 5603399 5603400 5603401 5603402 5603403 5603404 5603405 5603406 5603407 5603408 5603409 5603410 5603411 5603412 5603413 5603414 5603415 5603416 5603417 5603418 5603419 5603420 5603421 5603422 5603423 5603424 5603425 5603426 5603427 5603428 5603429 5603430 5603431 5603432 5603433 5603434 5603435 5603436 5603437 5603438 5603439 5603440 5603441 5603442 5603443 5603444 5603445 5603446 5603447 5603448 5603449 5603450 5603451 5603452 5603453 5603454 5603455 5603456 5603457 5603458 5603459 5603460 5603461 5603462 5603463 5603464 5603465 5603466 5603467 5603468 5603469 5603470 5603471 5603472 5603473 5603474 5603475 5603476 5603477 5603478 5603479 5603480 5603481 5603482 5603483 5603484 5603485 5603486 5603487 5603488 5603489 5603490 5603491 5603492 5603493 5603494 5603495 5603496 5603497 5603498 5603499 5603500 5603501 5603502 5603503 5603504 5603505 5603506 5603507 5603508 5603509 5603510 5603511 5603512 5603513 5603514 5603515 5603516 5603517 5603518 5603519 5603520 5603521 5603522 5603523 5603524 5603525 5603526 5603527 5603528 5603529 5603530 5603531 5603532 5603533 5603534 5603535 5603536 5603537 5603538 5603539 5603540 5603541 5603542 5603543 5603544 5603545 5603546 5603547 5603548 5603549 5603550 5603551 5603552 5603553 5603554 5603555 5603556 5603557 5603558 5603559 5603560 5603561 5603562 5603563 5603564 5603565 5603566 5603567 5603568 5603569 5603570 5603571 5603572 5603573 5603574 5603575 5603576 5603577 5603578 5603579 5603580 5603581 5603582 5603583 5603584 5603585 5603586 5603587 5603588 5603589 5603590 5603591 5603592 5603593 5603594 5603595 5603596 5603597 5603598 5603599 5603600 5603601 5603602 5603603 5603604 5603605 5603606 5603607 5603608 5603609 5603610 5603611 5603612 5603613 5603614 5603615 5603616 5603617 5603618 5603619 5603620 5603621 5603622 5603623 5603624 5603625 5603626 5603627 5603628 5603629 5603630 5603631 5603632 5603633 5603634 5603635 5603636 5603637 5603638 5603639 5603640 5603641 5603642 5603643 5603644 5603645 5603646 5603647 5603648 5603649 5603650 5603651 5603652 5603653 5603654 5603655 5603656 5603657 5603658 5603659 5603660 5603661 5603662 5603663 5603664 5603665 5603666 5603667 5603668 5603669 5603670 5603671 5603672 5603673 5603674 5603675 5603676 5603677 5603678 5603679 5603680 5603681 5603682 5603683 5603684 5603685 5603686 5603687 5603688 5603689 5603690 5603691 5603692 5603693 5603694 5603695 5603696 5603697 5603698 5603699 5603700 5603701 5603702 5603703 5603704 5603705 5603706 5603707 5603708 5603709 5603710 5603711 5603712 5603713 5603714 5603715 5603716 5603717 5603718 5603719 5603720 5603721 5603722 5603723 5603724 5603725 5603726 5603727 5603728 5603729 5603730 5603731 5603732 5603733 5603734 5603735 5603736 5603737 5603738 5603739 5603740 5603741 5603742 5603743 5603744 5603745 5603746 5603747 5603748 5603749 5603750 5603751 5603752 5603753 5603754 5603755 5603756 5603757 5603758 5603759 5603760 5603761 5603762 5603763 5603764 5603765 5603766 5603767 5603768 5603769 5603770 5603771 5603772 5603773 5603774 5603775 5603776 5603777 5603778 5603779 5603780 5603781 5603782 5603783 5603784 5603785 5603786 5603787 5603788 5603789 5603790 5603791 5603792 5603793 5603794 5603795 5603796 5603797 5603798 5603799 5603800 5603801 5603802 5603803 5603804 5603805 5603806 5603807 5603808 5603809 5603810 5603811 5603812 5603813 5603814 5603815 5603816 5603817 5603818 5603819 5603820 5603821 5603822 5603823 5603824 5603825 5603826 5603827 5603828 5603829 5603830 5603831 5603832 5603833 5603834 5603835 5603836 5603837 5603838 5603839 5603840 5603841 5603842 5603843 5603844 5603845 5603846 5603847 5603848 5603849 5603850 5603851 5603852 5603853 5603854 5603855 5603856 5603857 5603858 5603859 5603860 5603861 5603862 5603863 5603864 5603865 5603866 5603867 5603868 5603869 5603870 5603871 5603872 5603873 5603874 5603875 5603876 5603877 5603878 5603879 5603880 5603881 5603882 5603883 5603884 5603885 5603886 5603887 5603888 5603889 5603890 5603891 5603892 5603893 5603894 5603895 5603896 5603897 5603898 5603899 5603900 5603901 5603902 5603903 5603904 5603905 5603906 5603907 5603908 5603909 5603910 5603911 5603912 5603913 5603914 5603915 5603916 5603917 5603918 5603919 5603920 5603921 5603922 5603923 5603924 5603925 5603926 5603927 5603928 5603929 5603930 5603931 5603932 5603933 5603934 5603935 5603936 5603937 5603938 5603939 5603940 5603941 5603942 5603943 5603944 5603945 5603946 5603947 5603948 5603949 5603950 5603951 5603952 5603953 5603954 5603955 5603956 5603957 5603958 5603959 5603960 5603961 5603962 5603963 5603964 5603965 5603966 5603967 5603968 5603969 5603970 5603971 5603972 5603973 5603974 5603975 5603976 5603977 5603978 5603979 5603980 5603981 5603982 5603983 5603984 5603985 5603986 5603987 5603988 5603989 5603990 5603991 5603992 5603993 5603994 5603995 5603996 5603997 5603998 5603999 5604000 5604001 5604002 5604003 5604004 5604005 5604006 5604007 5604008 5604009 5604010 5604011 5604012 5604013 5604014 5604015 5604016 5604017 5604018 5604019 5604020 5604021 5604022 5604023 5604024 5604025 5604026 5604027 5604028 5604029 5604030 5604031 5604032 5604033 5604034 5604035 5604036 5604037 5604038 5604039 5604040 5604041 5604042 5604043 5604044 5604045 5604046 5604047 5604048 5604049 5604050 5604051 5604052 5604053 5604054 5604055 5604056 5604057 5604058 5604059 5604060 5604061 5604062 5604063 5604064 5604065 5604066 5604067 5604068 5604069 5604070 5604071 5604072 5604073 5604074 5604075 5604076 5604077 5604078 5604079 5604080 5604081 5604082 5604083 5604084 5604085 5604086 5604087 5604088 5604089 5604090 5604091 5604092 5604093 5604094 5604095 5604096 5604097 5604098 5604099 5604100 5604101 5604102 5604103 5604104 5604105 5604106 5604107 5604108 5604109 5604110 5604111 5604112 5604113 5604114 5604115 5604116 5604117 5604118 5604119 5604120 5604121 5604122 5604123 5604124 5604125 5604126 5604127 5604128 5604129 5604130 5604131 5604132 5604133 5604134 5604135 5604136 5604137 5604138 5604139 5604140 5604141 5604142 5604143 5604144 5604145 5604146 5604147 5604148 5604149 5604150 5604151 5604152 5604153 5604154 5604155 5604156 5604157 5604158 5604159 5604160 5604161 5604162 5604163 5604164 5604165 5604166 5604167 5604168 5604169 5604170 5604171 5604172 5604173 5604174 5604175 5604176 5604177 5604178 5604179 5604180 5604181 5604182 5604183 5604184 5604185 5604186 5604187 5604188 5604189 5604190 5604191 5604192 5604193 5604194 5604195 5604196 5604197 5604198 5604199 5604200 5604201 5604202 5604203 5604204 5604205 5604206 5604207 5604208 5604209 5604210 5604211 5604212 5604213 5604214 5604215 5604216 5604217 5604218 5604219 5604220 5604221 5604222 5604223 5604224 5604225 5604226 5604227 5604228 5604229 5604230 5604231 5604232 5604233 5604234 5604235 5604236 5604237 5604238 5604239 5604240 5604241 5604242 5604243 5604244 5604245 5604246 5604247 5604248 5604249 5604250 5604251 5604252 5604253 5604254 5604255 5604256 5604257 5604258 5604259 5604260 5604261 5604262 5604263 5604264 5604265 5604266 5604267 5604268 5604269 5604270 5604271 5604272 5604273 5604274 5604275 5604276 5604277 5604278 5604279 5604280 5604281 5604282 5604283 5604284 5604285 5604286 5604287 5604288 5604289 5604290 5604291 5604292 5604293 5604294 5604295 5604296 5604297 5604298 5604299 5604300 5604301 5604302 5604303 5604304 5604305 5604306 5604307 5604308 5604309 5604310 5604311 5604312 5604313 5604314 5604315 5604316 5604317 5604318 5604319 5604320 5604321 5604322 5604323 5604324 5604325 5604326 5604327 5604328 5604329 5604330 5604331 5604332 5604333 5604334 5604335 5604336 5604337 5604338 5604339 5604340 5604341 5604342 5604343 5604344 5604345 5604346 5604347 5604348 5604349 5604350 5604351 5604352 5604353 5604354 5604355 5604356 5604357 5604358 5604359 5604360 5604361 5604362 5604363 5604364 5604365 5604366 5604367 5604368 5604369 5604370 5604371 5604372 5604373 5604374 5604375 5604376 5604377 5604378 5604379 5604380 5604381 5604382 5604383 5604384 5604385 5604386 5604387 5604388 5604389 5604390 5604391 5604392 5604393 5604394 5604395 5604396 5604397 5604398 5604399 5604400 5604401 5604402 5604403 5604404 5604405 5604406 5604407 5604408 5604409 5604410 5604411 5604412 5604413 5604414 5604415 5604416 5604417 5604418 5604419 5604420 5604421 5604422 5604423 5604424 5604425 5604426 5604427 5604428 5604429 5604430 5604431 5604432 5604433 5604434 5604435 5604436 5604437 5604438 5604439 5604440 5604441 5604442 5604443 5604444 5604445 5604446 5604447 5604448 5604449 5604450 5604451 5604452 5604453 5604454 5604455 5604456 5604457 5604458 5604459 5604460 5604461 5604462 5604463 5604464 5604465 5604466 5604467 5604468 5604469 5604470 5604471 5604472 5604473 5604474 5604475 5604476 5604477 5604478 5604479 5604480 5604481 5604482 5604483 5604484 5604485 5604486 5604487 5604488 5604489 5604490 5604491 5604492 5604493 5604494 5604495 5604496 5604497 5604498 5604499 5604500 5604501 5604502 5604503 5604504 5604505 5604506 5604507 5604508 5604509 5604510 5604511 5604512 5604513 5604514 5604515 5604516 5604517 5604518 5604519 5604520 5604521 5604522 5604523 5604524 5604525 5604526 5604527 5604528 5604529 5604530 5604531 5604532 5604533 5604534 5604535 5604536 5604537 5604538 5604539 5604540 5604541 5604542 5604543 5604544 5604545 5604546 5604547 5604548 5604549 5604550 5604551 5604552 5604553 5604554 5604555 5604556 5604557 5604558 5604559 5604560 5604561 5604562 5604563 5604564 5604565 5604566 5604567 5604568 5604569 5604570 5604571 5604572 5604573 5604574 5604575 5604576 5604577 5604578 5604579 5604580 5604581 5604582 5604583 5604584 5604585 5604586 5604587 5604588 5604589 5604590 5604591 5604592 5604593 5604594 5604595 5604596 5604597 5604598 5604599 5604600 5604601 5604602 5604603 5604604 5604605 5604606 5604607 5604608 5604609 5604610 5604611 5604612 5604613 5604614 5604615 5604616 5604617 5604618 5604619 5604620 5604621 5604622 5604623 5604624 5604625 5604626 56

◀ **Richard Morgan**
Bytom

Metodą na uwolnienie się od współczesnych podziałów, jaka wyłaniała się z narracji wystawy „Touchpoint” był zatem przede wszystkim stan umysłu, osiągnięciu którego sprzyjały zaproponowane przez artystów ćwiczenia z utopii. Powołane na styku podziałów prace i gesty posiadały siłę przekraczania granic pomiędzy materią a tym, co ulotne, między aktywnością i pasywnością. Ujawnione przez artystów strategie prowadzić mogły do wytworzenia zmysłowych przestrzeni, które Hakim Bey nazywał tymczasowymi strefami autonomicznymi, wśród historycznych ich prototypów wskazując m.in. na tzw. „pirackie utopie”.

The way to break free from the modern divisions that emerges from the narrative of the exhibition is, above all, the state of mind, which can be supported by exercises in creating utopian ideas proposed by the artists. The works and gestures at the crossroads of divisions have the power to cross the boundaries between the material and the ephemeral, between activity and passivity. The strategies revealed by the artists can lead to the creation of sensory spaces, which Hakim Bey called temporary autonomous zones, giving the example of so-called ‘pirate utopias’ as their historical prototypes.

Zapis / Legacy
Rajmund T. Hałas

Galeria Design UAP
Design Gallery UAP
ul. Wodna 24, Poznań

kurator / curator: Katarzyna Laskowska
wsparcie projektowe / project support: Mateusz Słociński
koordynacja / coordination: Julia Błaszczńska
współpraca / collaboration: nowymodel.org

*Projektowanie w całym swoim procesie
jest sztuką podejmowania decyzji. Tym
trafniej będzie podejmowana, im bardziej
rozległa jest wiedza projektanta i im
bardziej wolny jest sposób myślenia.*

*Throughout its process, designing is the art of
making decisions. The more accurate they are,
the more extensive the designer's knowledge
is and the more free thinking becomes.*

R.T. Hałas

*Poznańska szkoła mebla, kilka refleksji /
Poznan School of Furniture, a few reflections*

Wystawa zatytułowana ZAPIS. Rajmund T. Hałas" była pierwszą z cyklu wystaw, których celem jest prezentacja dorobku wielkopolskich projektantów związanych z Uniwersytetem Artystycznym w Poznaniu. Wystawa przybliżyła fenomen twórczy i dydaktyczny Rajmunda T. Hałasa. Profesor jest ważną postacią nie tylko dla rozwoju swojej macierzystej uczelni PWSSP (obecnie UAP), ale przede wszystkim odgrywa znaczną rolę w historii polskiego wzornictwa. Pierwsze tajniki związane ze sztuką stolarstwa poznawał w rodzinnej Krobi. Obecnie w rodzinnej fabryce mebli mieści się Muzeum Stolarstwa i Biskupizny prowadzone przez Fundację Ziemi Krobskiej im. prof. Rajmunda Teofila Hałasa. Studiując w Poznaniu Rajmund T. Hałas był uczniem prof. Jerzego Staniszkisa, prof. Jana Bogusławskiego, prof. Jana Węclawskiego i prof. Jana Cieślińskiego. Sam wykształcił pokolenia osobowości projektowych, w tym swoją pierwszą asystentkę Jadwigę Filipiak, Tomasza Matuszewskiego, Sylwestra Klusia, Jacka Patyka i Bogumiłę Jung. Kolejne pokolenie projektantów to m.in. Bogdan Cieślak, Tomasz Wojtkowiak, Dorota Koziara, Tomasz Augustyniak, Mikołaj Wierszyłowski. Ważnym wydarzeniem dla historii szkoły było powołanie

ZAPIS Rajmund T. Hałas is the first of a series of exhibitions aimed at presenting the achievements of designers from the Wielkopolska province associated with the University of the Arts in Poznań (UAP). The exhibition presents Professor Rajmund T. Hałas's creative and didactic output. He has made an important contribution to the development of his home institution, PWSSP (now UAP) and he also plays a significant role in the history of Polish design. He learned the first secrets of the art of carpentry in his hometown Krobia. At present, the local furniture factory houses the Museum of Carpentry and the Biskupizna Region, run by the Professor Rajmund Teofil Hałas Foundation of the Krobia Region. While studying in Poznań, Rajmund T. Hałas was a student of Professor Jerzy Staniszkis, Professor Jan Bogusławski, Professor Jan Węclawski and Professor Jan Cieszyński. He educated generations of prominent designers, including his first assistant Jadwiga Filipiak, Tomasz Matuszewski, Sylwester Kluś, Jacek Patyk and Bogumiła Jung. Another generation of designers included Bogdan Cieślak, Tomasz Wojtkowiak, Dorota Koziara, Tomasz Augustyniak and Mikołaj Wierszyłowski. In 1971, Rajmund T. Hałas opened the Department of Industrial Form Design

przez Rajmunda T. Hałasa w PWSSP w 1971 roku Katedry Projektowania Form Przemysłowych przekształconej później w Katedrę Wzornictwa Przemysłowego.

Istotą twórczości Rajmunda T. Hałasa jest przenikanie się obszarów aktywności twórczej: projektowanie, dydaktyka, sztuka oraz rozwój dyscypliny wzornictwo. Poprzez wybrane projekty mebli z lat 50. i 60. XX wieku pokazaliśmy na wystawie zarówno te masowo wytwarzane – fragment kompletu Typ 1329, prototypy siedzisk nie wprowadzonych do produkcji oraz reedycje mebli dostępne od 2013 roku. Od drugiej połowy lat 50. XX wieku Rajmund T. Hałas pracował dla przemysłu meblarskiego, projektując „Nowe wzory mebli” dla Centralnego Ośrodka Rozwoju Meblarstwa w Poznaniu (CORM) później OBROM. Powstało wiele projektów, które Zjednoczenie Przemysłu Meblarskiego w Poznaniu wprowadzało do swoich katalogów. Po prezentacji na targach krajowych projekty profesora były kupowane przez zakłady produkcyjne i wdrażane do masowej produkcji. Część wzorów mebli przetrwała na poziomie dokumentacji oraz modeli i prototypów. Kilka egzemplarzy obecnie stanowi część prywatnych kolekcji. Na podstawie tychże modeli czy jedynie projektów firma nowodel.org opracowała i wprowadziła do produkcji trzy grupy mebli, poczynając od Regału o zmiennych wysokościach w 2013 roku, po stolik kawa i papierosy oraz w kolejnych latach taboret IMUGO.

Profesor Zdzisław Kępiński podsumowując dekadę 50-60 stwierdza: „kierunek mebel stawał się wykładnikiem funkcji praktycznych pomieszczenia, stawał się zatem częścią architektury (...) na zasadzie nowoczesnej integracji architektonicznej”. Zauważa też, że od tego okresu utrwala się pojęcie tzw. szkoły poznańskiej w meblarstwie,

at the PWSSP, later transformed into the Department of Industrial Design. This was an important event in the history of the school.

The essence of Raymond T. Hałas's works is that they combine different areas of creative activity: design, didactics, art and the development of design as a discipline. The exhibition presents selected furniture designs from the 1950s and 1960s to show both mass-produced furniture – part of the 1329 type set, seat prototypes that were not put into production, and reissues of furniture available from 2013. From the second half of the 1950s, Rajmund T. Hałas worked for the furniture industry, designing 'New Furniture Designs' for the Main Furniture Development Centre in Poznań (Centralny Ośrodek Rozwoju Meblarstwa w Poznaniu – CORM), later transformed into OBROM. A great many of his projects were introduced by the United Furniture Industry in Poznań (Zjednoczenie Przemysłu Meblarskiego w Poznaniu) into its catalogues. After the presentation at the national fairs, the professor's projects were bought by manufacturers and put into mass production. Some furniture designs survived only in documentation, as models and prototypes. Others are now part of private collections. Based on these models and projects, company newodel.org has developed and manufactured three groups of furniture, such as the Variable Height Bookstand from 2013, the Coffee and Cigarette Table and the IMUGO Stool.

When summing up the decade between the 1950s and 1960s, Professor Zdzisław Kępiński states that '[f]urniture became an exponent of practical functions of the room, thus becoming part of architecture (...) on the basis of modern architectural integration'. He also notes that from that period on (1971), the term 'Poznań School of Furniture' has been

Istotą twórczości Rajmunda T. Hałasa jest przenikanie się obszarów aktywności twórczej: projektowanie, dydaktyka, sztuka oraz rozwój dyscypliny wzornictwo.

The essence of Raymond T. Hałas's works is that they combine different areas of creative activity: design, didactics, art and the development of design as a discipline.

‘Furniture and home appliances are full of meanings that are perceptible thanks to their form. They now represent the stories of the civilizations and techniques of the societies that created them, and the way they are used today shows the evolution of customs in our society.’

„Meble i sprzęty domowe są pełne znaczeń dostrzegalnych przez swoją formę. Obecnie reprezentują one historie cywilizacji i technik tych społeczeństw, które je wytworzyły, a sposób ich aktualnego użytkowania ukazuje ewolucję obyczajów w naszym społeczeństwie.”

które od tej pory (1971) jest powszechnie używane. Inna nazwa tego samego zjawiska, w którym Rajmund T. Hałas odgrywa znaczną rolę to „poznańska szkoła mebla”.

Wystawa przypominała równoległe obszary aktywnej pracy profesora na rzecz rozwoju dyscypliny wzornictwo. Rajmund T. Hałas był założycielem grupy KOŁO, w skład którego wchodził Czesław Kowalski, Leonard Kuczma i Janusz Różański. Ta grupa projektantów w 1960 roku zainicjowała działania na rzecz rozwoju dyscypliny wzornictwo i rozpoczęli prace nad organizacją Triennale Mebla w Poznaniu. Po niespełna dwudziestu latach (1978) powołano Komitet Organizacyjny I Międzynarodowego Triennale Mebla. Na Międzynarodowych Targach Poznańskich w 1980 roku odbyło się I Międzynarodowe Triennale Mebla, które było platformą wymiany międzykulturowej dla środowiska projektantów, technologów, producentów i krytyków. Kierownikiem biura Pierwszego Triennale Mebla był Witold Gyurkovich.

Carlo Bartoli, jeden z członków jury Triennale Mebla, pisał w 1980 roku: „Meble i sprzęty domowe są pełne znaczeń dostrzegalnych przez swoją formę. Obecnie reprezentują one historie cywilizacji i technik tych społeczeństw, które je wytworzyły, a sposób ich aktualnego użytkowania ukazuje ewolucję obyczajów w naszym społeczeństwie. (...) Kształt przedmiotów jest jak słowa języka mówionego, by mówić potrzebna jest znajomość reguł łączenia wyrazów. Analogicznie, aby projektować meble niezbędna jest znajomość reguł rządzących formą, tak z punktu widzenia ekspresji, jak i techniki”. A może wystawa „ZAPIS Rajmund. T. Hałas” stanie się impulsem do kontynuacji wciąż aktualnej idei Triennale Mebla w Poznaniu?

widely used. Another name for this phenomenon, in which Rajmund T. Hałas plays a significant role, is ‘Poznan School of Furniture’.

The exhibition shows the parallel areas of the professor’s active work for the development of design as a discipline. Rajmund T. Hałas was the founder of the KOŁO group, which included Czesław Kowalski, Leonard Kuczma and Janusz Różański. In 1960, this group of designers initiated the development of the discipline of design and began to work on the organization of Furniture Triennial in Poznań. After less than twenty years (1978), the Organizing Committee for the First International Furniture Triennial was set up. At the International Poznań Fair in 1980, the First International Furniture Triennial was held. It was a platform for intercultural exchange for designers, technologists, producers and critics. Witold Gyurkovich was the manager of the First Furniture Triennial.

Carlo Bartoli, one of the members of the jury at the Furniture Triennial, wrote in 1980: ‘Furniture and home appliances are full of meanings that are perceptible thanks to their form. They now represent the stories of the civilizations and techniques of the societies that created them, and the way they are used today shows the evolution of customs in our society. (...) The shape of objects is like the words of a spoken language: in order to speak you need to know how to combine words. Similarly, in order to design furniture, you need to know the rules governing the form, from the point of view of both expression and technique’. Perhaps, the exhibition ZAPIS Rajmund. T. Hałas will be an impulse to continue the idea of the Furniture Triennial in Poznań?

**Made in.
Between**

Galeria R20

R20 Gallery

ul. Ratajczaka 20, Poznań

artyści / artists

NganWa Ao, Jooyoung Choi, Ilsu Kaya, Jesse Klassen, Grigory Popov, Haruchika Seno

kuratorzy / curators

Mateusz Bieczyński, Piotr Grzywacz

„Czym jest moje widmo?” Co oznacza wyrażenie
„widmo mojego Ja”? Czy moje inne Ja jest mną samym, czy też
innym Ja, innym, który mówi Ja? Czy też jest takim mną – które jest
sobą jedynie podzielone za sprawą widma swojego sobowtóra?”

J. Derrida

Prawda w malarstwie

The truth in painting

‘What is my phantom?’ What does the phrase
‘the phantom of my other self’ say? Is my other self myself
or another self, some other self who says ‘I’? Or a ‘myself’
who is only divided by the phantom of its double?’

Wypisanie prac, jakie znalazły się na wystawie będącej wynikiem otwartego naboru, we wspólny idiom było karkołomnym, ale koniecznym ruchem, by wytyczyć spektrum możliwości interpretacyjnych. Wybrane obiekty nie dawały się odczytywać w swobodny sposób. Niewiele ukazywały, ale dzięki temu niewiele też zakrywały, nawiązując do niewinnej dziecięcej zabawy Fort-da (nie ma i jest), przepisanej przez cytowanego Derridę jako emanacja Nietzscheańskiego wiecznego powrotu.

Locating works of art presented at the exhibition and selected in an open-call procedure within a common idiom is a breakneck, but necessary move to set out the spectrum of interpretation possibilities. Selected objects cannot be read in a and there) interpreted by the quoted Derrida as an emanation of the Nietzschean eternal return.

^ Jesse Klassen
bez tytułu (Untilted)

Haruchika Seno >
behold

Spółdzielnia
The Cooperative

ul. Św. Marcin 49, Poznań

W czerwcu 2017 roku na ulicy Święty Marcin w Poznaniu, w przestrzeni wcześniej użytkowanej jako sklep, miała miejsce wystawa, w której anonimowo uczestniczyli artyści, projektanci oraz osoby bez wykształcenia artystycznego związane z kulturą. Ekspozycja wyodrębniła problem istotności autora dzieła sztuki w rynkowych zależnościach i korespondowała ze zjawiskiem akademizacji sztuki (konstruowania szablonów obowiązujących w najnowszej sztuce). Zgromadzone prace odwoływały się do użyteczności jako wartości poszukującej rozwiązań dla funkcji społecznych we współczesnym świecie. Brak podpisów pod pracami pozwalał na zachowanie bezstronności w procesie tworzenia i odbierania dzieła jakim ono jest. Odbiorcy mieli całkowitą wolność „użytkowania” prac bez narzucania im kierunku interpretacji. Anonimowość twórców pozwoliła na uniknięcie skojarzeń oraz ujawniła siłę współodpowiedzialności w procesie tworzenia. Pominięcie roli autora udowodniło istnienie obiektywności widzenia. Zatarło granice pomiędzy tym, co uznaje się za sztukę a tym, co należy do codziennego życia. Unieważniało kategorie mimesis w sztuce.

In May 2017, an exhibition took place in a former store at Święty Marcin Street in Poznań. It was attended by artists, designers and people without artistic education related to culture. The exhibition concerned the role of the author of a work of art in the market and the phenomenon of the academisation of art (constructing templates popular in the latest art). The works displayed referred to usefulness as a value that seeks solutions for social functions in the present-day world. The absence of signatures under the works made it possible to maintain impartiality in the process of creating and perceiving the works. The audience was completely free to ‘use’ the works as no interpretation was imposed on them. The anonymity of the creators allowed them to avoid associations and revealed the power of co-responsibility in the creation process. The omission of the author's role confirmed the existence of objective perception. It blurred the boundaries between what is considered art and what belongs to everyday life. It undermined the categories of mimesis in art.

Spółdzielnia jako wystawa „no name” przedstawiała moc samego obrazu, działania artystycznego. Eksponowała elementy w dziele pomijane.

Podważała hierarchiczność w zestawieniu ekspert – odbiorca, wyodrębniając wartości emancypacyjne dzieła.

Spółdzielnia jako miejsce nie narzucała swojej obecności, a twórcze podejście współuczestników do użytkowania codzienności pozwoliło zaistnieć zdarzeniu jako pewnego rodzaju manifestacji alternatywnej funkcji sztuki w społeczeństwie. Nie klasyfikowała podmiotów ani przedmiotów ze względu na ich przypadkową możliwość współistnienia. Nie manifestowała „prawdy” poprzez ujawnienie świadectw – raczej dystrybuowała zdarzenia, układając je w odpowiednie kształty i formy. Zajmowała się porządkowaniem wydarzeń czyniąc problem widzialnym. Z chaosu wydarzeń i współwystępowania przeciwieństw tworzyła ład i porządek rzeczy, a za pomocą fikcji selekcjonowała zdarzenia ujawniające ideę.

W ten sposób powstał podział na faktyczne oraz artystyczne podejście do tematów, burzący stereotypy myślenia na temat funkcji codziennych działań i przedmiotów.

Instalacja dwóch odseparowanych od siebie flag – białej i czerwonej – była reprezentacją agonistycznej formy demokracji. Opowiadała o istnieniu antagonizmów w społeczeństwie polskim, ukształtowanym podziale politycznym (linii konserwatywno-narodowościowej i lewicowej). Symbolika barw (czerwień – kolor rewolucji, biel – kapitulacja) jak i odniesienia do rewolucji rosyjskiej 1917 roku, gdzie biali reprezentowali antybolszewików, a czerwoni bolszewików, budowały znaczenie pracy.

The Cooperative as a ‘no name’ exhibition presented the power of an image itself and artistic activity as such. It highlighted the components of a work of art that are usually not taken into consideration.

The exhibition questioned the hierarchy in the expert-viewer relationship, thus distinguishing the emancipatory values of the works displayed.

The Cooperative as a place did not impose its presence and the creative approach of participants towards the use of everyday objects turned the event into a kind of manifestation of the alternative function of art in society. It did not classify objects because of their accidental coexistence. It did not manifest the ‘truth’ by revealing evidence – it rather distributed events by arranging them into appropriate shapes and forms in order to highlight the problem. It used the chaos of events and the co-occurrence of opposites to put things in the right order and selected the events with the help of fiction to reveal the idea.

This led to a division into the factual and artistic approach to topics and demolished stereotypes about the functions of everyday activities and objects.

Two – white and red – flags separated from one another represented the agonistic form of democracy. They depicted antagonisms and the political division in Polish society (the conservative-nationalist and leftist lines). The importance of the work was built through the symbolism of the colours used (red is the colour of the revolution, white symbolises surrender) and references to the Russian revolution of 1917, where white had represented anti-Bolsheviks and red had been the symbol of Bolsheviks.

Meblo-ścianka to alternatywny, nowy sposób użycia przedmiotu wcześniej użytkowanego – meblościanki z lat siedemdziesiątych, czasów PRL-u.

Przejęty, niepotrzebny, przestarzały już mebel został zmieniony w obraz i siedzisko do jego kontemplacji, gdzie kształtowała się myśl o estetyce działań twórczych wpływających na zmiany nawyków widzenia i rozumienia. Powstała praca nabrała kształtu dla potrzeb teraźniejszości bazując na przeszłości. Była umiejętną próbą transformacji zwykłej, codziennej formy w estetyczną formę o innym znaczeniu.

Praca *Agrobiznes* przekraczała schemat pojmowania sztuki jako dekoracji życia czy bezużytecznej formy poprzez praktyczne wykorzystanie aktywności artystycznej. *Agrobiznes* był programem telewizyjnym złożonym w formie kolażu przedstawiającym paradoksalną, wymyśloną sytuację, w której artyści poprzez wdrożony program gospodarczy, po początkowym braku zainteresowania ze strony społeczeństwa, cieszą się ostatecznie dużym zatrudnieniem. Przerysowanie praktyczności sztuki nie było wyłącznie ironicznym gestem, a eksplikacją ujawniającą zależność życia i sztuki.

A Wall Unit was a new, alternative way of applying a previously used object – a wall unit manufactured in communist Poland in the 1970s.

This old, unnecessary and outdated furniture was transformed into a picture and a seat for its contemplation, where ideas about the aesthetics of creative activities influencing changes in perception and understanding habits were supposed to be born. The resulting work met the present needs by alluding to the past. It was a skilful attempt to transform the ordinary, everyday form into an aesthetic form with a different meaning.

Through the practical use of artistic activity, the work entitled *Agribusiness* went beyond the standard understanding of art as a decoration of life or a useless form. *Agribusiness* was a television programme which took the form of a collage and depicted a paradoxical, imaginary situation in which artists enjoyed high employment rates after the initial lack of public interest, owing to some implemented economic programme. The exaggerated practicality of art was not only an ironic gesture, but it also revealed the interdependence of life and art.

Szybkość zachodzących zmian, proces technicyzacji w każdej dziedzinie życia sprzyja rozwojowi, ale nie zawsze gwarantuje rozwiązanie. Liczy się proces, a nie efekt.

The speed of ongoing changes and the process of technicalisation in every area of life are conducive to development, but do not always provide a solution. It is the process, not the effect that counts.

W pracy *łóżko* estetyczna forma, na pozór zwyczajna, nie do końca współgrała z użytkową funkcją przedmiotu. Połączenie szczotek i łóżka była niestandardowym rozwiązaniem, którego przydatność była ograniczona – jednak w wyglądzie elementy tworzyły spójną, dopasowaną do siebie całość zwracającą na siebie uwagę poprzez nietypowe zestawienia zwykłych przedmiotów.

Szybkość zachodzących zmian, proces technicyzacji w każdej dziedzinie życia sprzyja rozwojowi, ale nie zawsze gwarantuje rozwiązanie. Liczy się proces, a nie efekt. Przykład potrzeby szybkiego uporania się z czynnością przedstawiał film o zdmuchiwanie z pola, za pomocą dmuchawy, nasion mniszka pospolitego.

Siedzisko, które umieszczono w szczelinie konstrukcji przysufitowej było pokazem mobilności i giętkości przedmiotu. Ten dość niekonwencjonalny sposób ekspozycji wydobywał praktyczny charakter formy.

Zawieszone na ścianach zniszczone plakaty odnoszące się do problemu rasizmu oraz zapis dokumentalny akcji rozwieszania plakatów w przestrzeni miejskiej przedstawiały temat manipulacji przekazem wpływającym podświadomie na społeczeństwo. W tym wypadku destrukcja pracy była sednem realizacji. Nielegalne umieszczanie plakatów umożliwia bezkarnie ich zrywanie i niszczenie. Gest niszczenia zwraca na siebie uwagę i pozwala społeczeństwu zauważyć problem.

Przyzwyczajenia, uległość i akceptacja stanu rzeczy powodują blokadę rozwoju nowych udoskonalonych myśli wpływających na zmianę zachowań społecznych.

Często ważne problemy stają się niezauważalne. Przedstawiały je filmy wyświetlane na wystawie – w reporterski sposób opowiadały o polityce mieszkaniowej, pokazując tragedię ludzi pozbawionych dachu nad głową,

In the work entitled *The Bed*, the aesthetic, seemingly ordinary form did not quite harmonise with the utility function of the object. The combination of brushes and the bed was a non-standard solution of limited usefulness. Nevertheless, in terms of appearance, the components formed a coherent and well-matched whole and attracted attention through the unusual combinations of ordinary objects.

The speed of ongoing changes and the process of technicalisation in every area of life are conducive to development, but do not always provide a solution. It is the process, not the effect that counts. A film showing a man blowing common dandelion seeds out of the field with a blower demonstrated the need to quickly finish an activity.

A seat placed in a fissure in a ceiling structure demonstrated the mobility and flexibility of an object. This rather unconventional way of exposure brought out the practical nature of the form.

Worn-out posters on the walls referring to the problem of racism and a documentary record of flyposting in the urban space presented the subject of manipulation with messages that subconsciously influence society. In this case, the destruction of the work was the essence of the project. Flyposting made it possible to tear posters away and destroy them with impunity. The gesture of destruction drew attention and allowed society to notice the problem.

Habits, submission and acceptance of the state of affairs hinder the development of new, improved ideas influencing the change in social behaviour. Important problems often become unnoticeable. These problems were presented in the films displayed at the exhibition. They portrayed the housing policy, which society easily

którą społeczeństwo z łatwością akceptuje.

Wystawa *Spółdzielnia* przedstawiała działania wprowadzające zmiany funkcjonowania człowieka w dzisiejszym świecie zależności społecznych. Pojawiały się zagadnienia dotyczące elitaryzmów kulturowych, przyzwyczajzeń oraz istnienia sztuki w przestrzeni publicznej. *Spółdzielnia* była wydarzeniem estetycznym* inaczej kształtującym codzienność. Podejmując problem autoryzacji działań artystycznych poprzez odpersonalizowaną formę ujawniała potencjał redystrybucji i reinterpretacji. Nieujawniony autor dzieła stawał się inicjatorem użytkowania, a odbiorca sam mógł decydować, w jaki sposób przełożyć temat. Zaprezentowane prace postawione na styku codzienności, porzuciły maskę imitacji i hierarchiczność przekazu. Wystawa poprzez efemeryczną konstrukcję (jednotygodniowy czas trwania, anonimowość autorów, nietypowe miejsce oraz „zwyczajny” niczym nie różniący się od codzienności charakter) była wydarzeniem unikatowym, wpływającym na kanony postrzegania i zmiany myślenia.

accepts, and showed the resulting tragedy of people with no roofs over their heads.

The exhibition entitled *The Cooperative* demonstrated activities that might introduce changes in the way people function in today's world of social dependencies. There were issues concerning cultural elitism, habits and the existence of art in public space. *The Cooperative* was an aesthetic* event shaping everyday life differently. By taking up the problem of the authorisation of artistic activities and by using a personalized form, it revealed the potential of redistribution and reinterpretation. The undisclosed author of a work of art became the originator of use, and the audience could decide how to interpret the topic. The works presented at the crossroads of everyday life removed the mask of imitation and undermined the hierarchy of messages. Thanks to its ephemeral construction (one-day duration, the anonymity of the authors, the unusual place and the 'ordinary', everyday character), the exhibition was a unique event affecting the canons of perception and thinking.

Maciej Kurak

* "Estetyczny" nie w sensie definicji Waltera Benjamina (związany z kulturą konsumpcyjną), a podług definicji Jacques'a Ranciere'a jako kształcenia formy życia.

* The term 'aesthetic' is used here not in the sense of Walter Benjamin's definition (associated with consumer culture), but according to Jacques Ranciere's definition as creating a form of life.

Zaprezentowane prace postawione na styku codzienności, porzuciły maskę imitacji i hierarchiczność przekazu. Wystawa poprzez efemeryczną konstrukcję (jednotygodniowy czas trwania, anonimowość autorów, nietypowe miejsce oraz „zwyczajny” niczym nie różniący się od codzienności charakter) była wydarzeniem unikatowym, wpływającym na kanony postrzegania i zmiany myślenia.

The works presented at the crossroads of everyday life removed the mask of imitation and undermined the hierarchy of messages. Thanks to its ephemeral construction (one-day duration, the anonymity of the authors, the unusual place and the 'ordinary', everyday character), the exhibition was a unique event affecting the canons of perception and thinking.

Traumgutstraße

Galeria :SKALA

:SKALA GALLERY

ul. Święty Marcin 49a, Poznań

artysta / artist

Robert Kuśmirowski

koordynacja / coordination

Katarzyna Kucharska

Tytuł wystawy nawiązuje do nazwy ulicy Traugutta w Warszawie, przy której znajduje się Pałac Czapskich-Raczyńskich, zburzony w czasie wojny, a następnie odbudowany w latach 50. XX wieku. Jest więc fantomem, architektonicznym fałszem udającym miejsce, którego już nie ma. Kuśmirowski dokonuje rekonstrukcji ruin budynku, obiecuje wypełnienie pustki, zastąpienie realnego bytu, ciała zabranego po śmierci. Tytuł Traumgutstraße składa się również ze zbitki słów traum i gut (śnij dobrze). Praca Kuśmirowskiego naśladując pornograficzną strategię unaoczniania, plastycznej realizacji naszej chęci ujrzania, zachęca nas do snienia, do projekcji własnych podświadomych treści na materię przeszłości.

The title of the exhibition refers to the name of Traugutta Street in Warsaw where the Czapski-Raczynski Palace is located. It was destroyed during the war and then rebuilt in the 1950s. It is a phantom, an architectural false pretending to be a place that no longer exists. Kuśmirowski reconstructs ruins of the building, promises to fill the emptiness and replace the real being, a body taken after death. The title Traumgutstraße also consists of a combination of words traum and gut (dream well). By following a pornographic strategy of visualization, artistic implementation of our will to see, the work by Kuśmirowski encourages us to dream, to project our own subconscious content into the matter of the future.

Riposter

**Galeria na dziedzińcu
Starego Browaru**

Gallery in the courtyard
of the Stary Browar
ul. Półwiejska 42, Poznań

artyści / artists

Mirosław Adamczyk, Eugeniusz Skorwider, Grzegorz Marszałek, Szymon Szymankiewicz, Marcin Markowski, Max Skorwider, Michał Tatarkiewicz, Grzegorz Myćka, Bartek Mamak, Piotr Marzol, Agata Kulczyk, Wojciech Janicki

kuratorzy / curators

Mateusz Bieczyński, Piotr Marzol, Szymon Szymankiewicz

Wystawa 'Riposter' została poświęcona twórczości plakatu. Jej główną myśl oddaje sam tytuł wystawy składający się z dwóch członów: 'riposte' (ang. riposta) oraz 'poster' (ang. plakat). Zaprezentowano na niej dzieła twórców, którzy zwrócili się ku tzw. plakatowi autorskiemu, czyli plakatowi oderwanemu od kontekstu zamówienia, jak również tych, którzy działają wyłącznie na zlecenie. Zarówno w pierwszym, jak i w drugim przypadku w treści dzieła można odnaleźć podobieństwa do sztuki komentującej otaczającą nas rzeczywistość i aktualne wydarzenia. W obu kontekstach plakat staje się 'ripostą' – odpowiedzią artysty na impuls stanowiący przyczynę jego powstania.

The exhibition Riposter is dedicated to the art of poster. Its main idea is reflected in the title of the exhibition consisting of two parts: 'riposte' and 'poster'. The exhibition presents works of art by artists who create the so called original posters, i.e. posters detached from the context of the order, and by those who only work upon order. In both cases, the works of art comment on reality and current events. In both contexts, a poster becomes a riposte – the author's response to an impulse constituting a cause of its creation.

1992

1966

1967

1968

1969

**Katarzyna
Kucharska**

Wystawa końcoworoczna, czyli wystawa robocza Poznania

**End-of-year
exhibition:
A Working Exhibition
in Poznań**

Odbывая się tradycyjnie w pierwszych dniach czerwca wystawa końcoworoczna UAP, nazywana często wystawą roboczą, to prezentacja podsumowująca efekty całorocznej pracy studentów Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Od lat na wystawę największej w kraju uczelni artystycznej składają się prezentacje ponad 140 jej pracowni. Kształci się w nich każdego roku, w ramach 14 kierunków studiów, blisko 1500 studentów. Wystawy przygotowane pod opieką znakomitych artystów i pedagogów prowadzących na UAP autonomiczne pracownie pokazują różnorodność sposobów myślenia o sztuce i otaczającej rzeczywistości. Prezentowane prace zrealizowane zostały w różnych mediach, od klasycznych, takich jak malarstwo i rzeźba, poprzez nowe media interaktywne i eksperymentalne, ale też np. nieco zapomniany dzisiaj hologram (jedyna istniejąca obecnie w Europie pracownia hologramu znajduje się właśnie na UAP), oraz prace studentów kierunków projektowych; architektury wnętrz, projektowania mebla czy designu.

Końcoworoczne wystawy pracowni UAP podsumowujące rok akademicki 2016/2017 zorganizowane zostały we wszystkich budynkach uczelni znajdujących się w samym centrum Poznania, w tym po raz pierwszy w nowym budynku UAP przy ul. 23. Lutego 20, gdzie poza licznymi wystawami w pracowniach m.in. rzeźby, grafiki, fotografii, projektowania krajobrazu, w Atrium UAP miała miejsce wystawa 4. Studenckiego Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej im. prof. Józefa Kopczyńskiego.

Dodatkowo, Katedra Fotografii UAP zorganizowała w galerii na dziedzińcu Starego Browaru wystawę „Synestezje” z udziałem swoich studentów i absolwentów. Na innym piętrze tej samej

The end-of-year exhibition that is traditionally held in the first days of June by the University of the Arts in Poznań (UAP) is often called a working exhibition. For years, it has been presenting the achievements of students from all of the studios at the country's largest art university (currently over 140 studios). Every year, almost 1,500 students are educated there within 14 fields of study. Exhibitions of students' works, created under the supervision of the outstanding artists and educators who run autonomous studios at UAP, demonstrate the diversity of ways of thinking about art and the surrounding reality. Students create their works using various media. They range from the most classical ones, such as painting and sculpture, through to new interactive and experimental media, or slightly forgotten holography (UAP has the only holography studio in Europe), to design, including interior design, furniture design and design arts.

The end-of-year exhibitions at UAP studios, summarising the academic year 2016/17, were organized in all university buildings located in the very center of Poznań, including for the first time the new building located at 23. Lutego 20, where apart from numerous exhibitions in the open studios, among others studio of sculpture, graphics, photography, landscape design, in the Atrium UAP there was also shown an exhibition of the 4th Student Biennial of Small Sculptural Form. organized in the name of professor Józef Kopczyński.

In addition, the Department of Photography UAP organized at the gallery in the courtyard of Stary Browar the exhibition entitled "Synesthesia" with the participation of its students and graduates. On the other floor of the same gallery, the audience could see the exhibition "Riposter" devoted to

galerii publiczność mogła oglądać z kolei wystawę „Riposter” poświęconą twórczości poznańskich plakacistów (absolwentów i wykładowców UAP).

Rozpiętość współczesnych strategii artystycznych realizowanych na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu w ramach autorskich programów dydaktycznych pokazuje w ciekawy sposób kuratorowana przez Piotra Bosackiego wystawa zbiorowa Katedry Intermediów i Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich UAP zatytułowana „Dobrzy uczniowie”. Wystawa zorganizowana została w siedzibie katedry (na drugim piętrze budynku przy placu Wielkopolskim w Poznaniu), w której spotykają się na co dzień studenci studiów licencjackich, magisterskich i doktoranckich, Ci ostatni zwłaszcza wyjątkowo energicznie reprezentują UAP, wystawiając swe prace na całym świecie. Twórczość studentów Katedry Intermediów jest bardzo różnorodna. Nie sposób wyróżnić tutaj jakiegoś zdecydowanego nurtu, choć od kilku lat można obserwować nasilającą się tendencję do tworzenia dzieł ulotnych, o trudnej do określenia szacie materialnej. Nie są to ani obrazy, ani obiekty, ani filmy. Trudno je pokazywać i dokumentować. Wystawa, jak twierdzi sam kurator Piotr Bosacki (a raczej jak woli o sobie mówić - kustosz wystawy), nie jest wystawą „tematyczną”, ale raczej wystawą „jakościową”. Pokazuje dobrych uczniów. Obok prac studentów stworzonych m.in. w pracowniach audiosfery, wideo, kina rozszerzonego czy filmu eksperymentalnego, na wystawie znalazły się także prace absolwentów:

Tegoroczna wystawa podsumowująca rok akademicki 2016/17 odbyła się w odmienionej formule, wpisując się w nową, zainicjowaną przez UAP w 2016 roku dynamikę sceny artystycznej miasta.

the work of Poznań poster artists (graduates and lecturers of UAP).

The wide range of contemporary artistic strategies implemented in the course of didactic programs at UAP was shown in an interesting way in a group exhibition of the Department of Intermedia and Interdisciplinary Doctoral Studies at UAP curated by Piotr Bosacki, entitled ‘Good Students’. The exhibition was organised at the Intermedia Department, UAP (on the second floor of the building at Plac Wielkopolski in Poznań), where bachelor, master and doctoral students meet on a daily basis. The latter represent UAP exceptionally enthusiastically, exhibiting their works all over the world. The works by students from the Intermedia Department are very diverse. There is no way to distinguish a definite trend here. For several years, however, we have been observing an increasing tendency among students to create ephemeral works with an undefinable material layout. These are neither pictures nor objects nor films. It is difficult to show and document these works. The curator (or rather, the custodian of the exhibition, as he prefers to speak about himself), Piotr Bosacki claimed that this was a ‘qualitative’ rather than a ‘thematic’ exhibition. It indeed showed good students. In addition to works created in the audio video, extended cinema and experimental film studios, the exhibition included works by graduates: Małgorzata Goliszewska, Michał Grochowiak, Diana Lelonek, Dawid Misiorny, Witek Orski, Mateusz Sadowski and Mikołaj Tkacz.

Małgorzaty Goliszewskiej, Michała Grochowiaka, Diany Lelonek, Dawida Misiornego, Witka Orskiego, Mateusza Sadowskiego i Mikołaja Tkacza.

Poza murami uczelni wystawę podsumowującą artystyczne działania swoich studentów zorganizowała VI Pracownia Grafiki – Grafika Cyfrowa prowadzona przez Macieja Kuraka. Wystawa zatytułowana „Plagiat” zorganizowana została w pustym lokalu użytkowym przy ul. Wodnej 5. Zebrane na wystawie prace studentów stanowią próbę twórczego odniesienia do zagadnienia powtórzenia w sztuce, dowodzą, że powtórzenie, odrzucając jego pejoratywne zabarwienie może konstytuować powstawanie nowych idei kulturowych i nowych dzieł sztuki.

Bardzo ważną i potrzebną wystawę, stanowiącą mocny głos w debacie na temat procesu rewitalizacji, gentryfikacji oraz ich skutków zorganizowała w Galerii TAK Pracownia Sztuki w Przestrzeni Społecznej prowadzona przez Rafała Jakubowicza. Tytuł wystawy „Trzeba Powiedzieć! Z Archiwum Społecznego Gentryfikacji” stanowi nawiązanie do książki zawierającej historię poznańskiej Śródki i jej mieszkańców, wydanej przez Wydawnictwo Poznańskie „Trzeba powiedzieć”. Z archiwum Społecznego Śródki”. Wystawa była podsumowaniem semestralnego projektu interdyscyplinarnej współpracy IS UAM z Pracownią Sztuki w Przestrzeni Społecznej UAP pt. „Interwencja Socjologiczna w Kontekście Sztuki Współczesnej”, którego zadaniem było zwrócenie uwagi na wielowymiarowe oddziaływanie zmian postępujących na poznańskiej Śródce i Chwaliszewie na

The programme of exhibitions that were part of this event and held at UAP studios was extended to include a number of exhibitions organised in the Municipal Galleries of UAP.

Outside the university walls, the exhibition summarizing the artistic activities of its students was organized by the 6th Graphics Workshop - Digital Graphics run by Maciej Kurak. The exhibition entitled "Plagiarism" was organized in an empty commercial premises at Wodna 5. The works of students gathered at the exhibition, which are an attempt to creatively refer to the issue of repetition in art, prove that the repetition, rejecting its pejorative sense may constitute the formation of new cultural ideas and new works of art.

A very important and needed exhibition, constituting a strong voice in the debate about the process of revitalization, gentrification and their effects, was organised at gallery Tak by the Art in Social Space Studio at UAP led by Rafał Jakubowicz. The title of the exhibition ‘It Has to Be Said! From the Social Archives of Gentrification’ refers to a book entitled ‘Trzeba powiedzieć

. Z archiwum Społecznego Śródki’ [‘It Has to Be Said! From the Social Archives of Śródka’] published by the Poznań Publishing House. The book describes the history of Śródka, a neighbourhood in Poznań, and its residents. The exhibition summarised a semester-long project entitled ‘Sociological Intervention in the Context of Contemporary Art’, which involved interdisciplinary cooperation of the Faculty of Social Sciences of AMU with the Art in Social Space Studio at UAP. Its aim was to draw attention to the multidimensional impact of changes happening in two

tkankę społeczną miasta. W Galerii TAK zaprezentowane zostały prace stanowiące rezultat interdyscyplinarnej współpracy pomiędzy grupami studentek i studentów socjologii oraz Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Wystawa końcoworoczna UAP zawsze była pretekstem do ukazania dynamicznych przekształceń, zachodzących zarówno we współczesnym procesie dydaktycznym w zakresie sztuk wizualnych, jak i w perspektywie indywidualnych doświadczeń, które na ten proces się składają. Tegoroczna wystawa podsumowująca rok akademicki 2016/17 odbyła się w odmienionej formule, wpisując się w nową, zainicjowaną przez UAP w 2016 roku dynamikę sceny artystycznej miasta. Program wystaw końcoworocznych w pracowniach poszerzony został o szereg wystaw zorganizowanych w powołanych przez UAP Miejskich Galeriach Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu z udziałem studentów i absolwentów UAP, młodych artystów z całego świata m.in. z Japonii, Tajwanu, Wietnamu, Korei Południowej, Słowenii, Wielkiej Brytanii, Rosji (Galeria Curators' Lab, Galeria R20) oraz uznanych artystów polskich m.in. Robert Kuśmirowski, Zbigniew Libera, Krzysztof Wodiczko.

Do programu wystawy roboczej UAP dołączone zostały także autorskie projekty kuratorskie realizowane z udziałem studentów UAP w „miejscach sztuki” (zarówno w galeriach jak i w przestrzeniach niegalerijnych) zlokalizowanych w centrum i na peryferiach miasta (m.in. wystawy Spółdzielnia przy ulicy Św. Marcin 49, No Budget Show/Ubytek-Upadek-Utrata w Owińskach pod Poznaniem).

Dodatkowo, współpraca z poznańskimi galeriami i organizacjami (Galeria Piekary, Galeria EGO, Galeria Miejska Arsenał, Galeria TAK, Galeria :Skala, Galeria Artykwariat,

neighbourhoods in Poznań, Śródką and Chwaliszewo, on the social fabric of the city. Gallery Tak presented the outcome of this interdisciplinary cooperation between groups of sociology and UAP students.

The end-of-year exhibitions at UAP have always been a pretext to show dynamic transformations taking place both in the contemporary didactic process in the field of visual arts and in the perspective of individual experiences that are part of this process. The formula of this year's exhibition summarising the academic year 2016/17 was changed to fit in with the new dynamics of the city's artistic scene initiated by UAP in 2016. The programme of exhibitions that were part of this event and held at UAP studios was extended to include a number of exhibitions organised in the Municipal Galleries of UAP. They were attended by UAP students and graduates, as well as by young artists from around the world, including Japan, Taiwan, Vietnam, South Korea, Slovenia, Great Britain and Russia (galleries Curators' Lab and R20) and recognised Polish artists, such as Robert Kuśmirowski, Zbigniew Libera, Krzysztof Wodiczko.

The programme of the UAP's working exhibition also included original projects implemented with the participation of UAP students in 'artistic places' (both in galleries and in non-gallery spaces) located in the city centre and on the outskirts of the city (e.g. exhibitions Spółdzielnia [The Cooperative] at Św. Marcin 49, No Budget Show/Ubytek-Upadek-Utrata [No Budget Show/Shortage-Collapse-Loss] in Owińska near Poznań).

Moreover, Poznań galleries and organisations (galleries: Piekary, EGO, Arsenał, Tak, :Skala, Artykwariat, Zemsta, Assembly Gallery, FWD:, Czytelnia/Pracownia Ostrów, Łęctwo, Galeria

Zemsta, Assembly Gallery, Galeria FWD:, Czytelnia/pracownia Ostrów, Galeria Łęctwo, Galeria 9/10, Galeria Rotunda, Magiel Galeria Sztuki Współczesnej, Rodríguez Gallery, Galeria Nowa pod auspicjami Stowarzyszenia Twórczego NOWA NOWA, LAS itd.) pozwoliła uruchomić cenne dla studentów UAP przestrzenie dialogu, na które złożyły się obok wystaw, oprowadzania kuratorskie, spotkania z galerzystami i kuratorami, przeglądy portfolio, warsztaty, wykłady otwarte, pokazy filmów i koncerty.

Wystawa robocza Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, której edycje w ubiegłych latach odbywały się pod hasłami: Sieć Powiązań(2014), Konstellacje(2015), 143 pracownie(2016), zyskała po raz pierwszy realny, otwarty i szeroki kontekst, zastępując dotychczasowe jednorazowe hasła jednym wspólnym działaniem w ramach Poznań Art Week. Poznański tydzień sztuki zainicjowany przez Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu ma szansę stać się w najbliższych latach regularną imprezą jednoczącą środowisko artystyczne w Poznaniu, ujawniającą jego twórczy potencjał, inspirującą powstawanie nowych inicjatyw artystycznych w mieście i prowokującą zarówno publiczność, jak i środowisko artystyczne do dialogu, nie tylko w skali lokalnej.

Katarzyna Kucharska

9/10, Rotunda, Magiel Galeria Sztuki Współczesnej, Rodríguez Gallery, Nowa under the auspices of Stowarzyszenie Twórcze NOWA NOWA, LAS, etc.) offered UAP students valuable spaces for dialogue, numerous exhibitions, meetings with gallery owners and curators, curator's guides, portfolio reviews, workshops, open lectures, film screenings and concerts.

The recent working exhibition of UAP, whose previous editions were held under the slogans Sieć Powiązań [The Network of Connections] (2014), Konstellacje [Constellations] (2015) and 143 pracownie [143 Studios] (2016), gained a real, open and broad context for the first time and thus replaced the previous one-off slogans with cooperation (joint action) within the framework of Poznań Art Week.

Poznań Art Week, initiated by UAP, has a chance to become a regular working exhibition of the artistic milieu in Poznań in the coming years, revealing its creative potential, inspiring the emergence of new artistic initiatives in the city and provoking both the audience and artistic community to engage in dialogue, not just on a local scale.

Plagiat
Plagiarism

ul. Wodna 5/6, Poznań

Wystawa prac studentów
VI Pracowni Grafiki – Grafika
Cyfrowa, prowadzonej przez
Macieja Kuraka i asystenta Radosława
Włodarskiego. Powtórzenie, jako naczelną
cecha sztuki, nie tylko przyczynia się
do tworzenia wiernych kopii, pełni też rolę
materializującą kulturowe idee. Powtórzenie
nie było równoznaczne z tworzeniem
idealnego duplikatu, kopii zastępczej.

The exhibition presents the works by
students of the VI Graphic Design
Studio – Digital Graphic Design,
run by Maciej Kurak and assistant Radosław
Włodarski. Repetition as a chief feature of art
not only contributes to creation of faithful
copies, but it also materializes cultural ideas.
In the past, repetition did not mean creation
of an ideal duplicate, a backup copy.

kuratorzy / curators
Maciej Kurak, Radosław Włodarski

Działania artystyczne w II poł. XX wieku wy-
mykały się ścisłym regułom, które mogłyby
przyczynić się do rozgraniczenia prawdy
od fałszu. Tworzyły się więc symulakry,
następował akt reżyserowania rzeczywistości.

Współcześnie próbuje się walczyć
z przejawami plagiatu, jednak nie ma
on tylko pejoratywnego zabarwienia.
Powielenie istniejącego dzieła może
konstituować powstanie nowej myśli,
a gest „zagarnięcia” może być ważnym
elementem konstruującym nowe dzieło.

In the second half of the 20th century, artis-
tic activities escaped strict rules which could
have contributed to delineation of truth from
falsehood. Therefore, simulacra were created;
the act of directing reality took place.

Currently, symptoms of plagiarism
are being fought. However, plagiarism
does not only have a pejorative meaning.
Duplication of the existing work of art may
lead to a new thought, and the gesture of
‘acquisition’ may constitute an important
element constructing a new work of art.

**Trzeba Powiedzieć!
Z Archiwum
Społecznego
Gentryfikacji**

Galeria TAK
TAK Gallery

ul. Mielżyńskiego 27/29, Poznań

uczestniczek i uczestnicy / participants

Magdalena Adameczek, Katarzyna Czarnota, Kuba Czech, Iwona Golembowska, Rafał Jakubowicz, Monika Kąkolewska, Marta Kluszczyńska, Alicja Kuczyńska, Paweł Kula, Natalia Kuszewska, Piotr Lasik, Agnieszka Maćkowiak, Jerzy Maksymik, Sebastian Mikołajczak, Małgorzata Mycek, Jędrzej Nowicki, Klaudia Niedziałek, Tomek Pawłowski, Paulina Piórkowska, Aleksandra Polerowicz, Natalia Raczkowska, Ilona Rabizo, Iza Sieradzka, Filip Stojanowski, Kamila Szymkowiak, Jacek Szewierz, Radosław Sto, Agata Tratwał, Katarzyna Zielerń, Natalia Żaczyk, Marcin Żywicki

Wystawa zorganizowana przez Pracownię Sztuki w Przestrzeni Społecznej UAP oraz Instytut Socjologii UAM podsumowuje semestralny projekt interdyscyplinarnej współpracy pt. „Interwencja Socjologiczna w Kontekście Sztuki Współczesnej”. Jednak sama wystawa to nie zakończenie, lecz punkt wyjścia do dalszej debaty na temat procesu rewitalizacji, gentryfikacji oraz ich skutków.

The exhibition organized by the Art Institute in the Social Space of the UAP and the Institute of Sociology of the UAM summarizes the semester-long project of interdisciplinary cooperation Sociological Intervention in the Context of Contemporary Art. However, the exhibition itself is not the end; it is the starting point for further debate about the revitalization process, gentrification and their consequences.

◀ ^ Rafał Jakubowicz
Tablica

Barbara (2007)
Barbara (2007) - właścicielka sklepu z artykułami codziennego użytku (2007).
Właścicielka sklepu z artykułami codziennego użytku (2007).
Właścicielka sklepu z artykułami codziennego użytku (2007).

Synestezje
Synesthesia

**Galeria na dziedzińcu
Starego Browaru**

Gallery in the courtyard
of the Stary Browar
ul. Półwiejska 42, Poznań

artyści / artists

Kamila Berbecka, Agnieszka Domitrz, Agnieszka Hinc, Lisa Jurek, Ewelina Kamińska, Magdalena Kuca, Joanna Berg, Paweł Wawrzyniak, Piotr Zaworski

kurator / curator

Andrzej Florkowski

W ramach wystawy SYNESTEZJE prezentowane były prace studentów i absolwentów Katedry Fotografii UAP. Realizacje studentów posługujących się medium fotografii ujawniają wielowymiarowość przekazu artystycznego. Podejście młodych artystów jest multidyscyplinarne z filozoficznego punktu widzenia sztuki. Stojąc na stanowisku, że „sztuka jako doświadczenie synergetyczne” i „synestezje synestetyczne” mają pewne podstawowe pojęcia – tworzenie nowych powiązań między zmysłami. Poszukują oni korespondencji i komplementarności pomiędzy zmysłami. Autorzy prezentowani na wystawie dzielą swoją wizję ze światem.

The exhibition Syntezje presents works of students and graduates of the Department of Photography of the UAP. Works of students using the medium of photography reveal the multidimensional nature of the artistic message. The approach of young artists is multidisciplinary and philosophical from the point of view of art. They assume that ‘art as synergetic experience’ and ‘synesthetic synaesthesia’ create new relations between senses. They seek correspondence and complementarity between senses. The authors share their vision with the world.

**Joanna Bartosik,
„Wesoła gromadka”**

A Cheerful Bunch

Galeria Rotunda

Rotunda Gallery

Al. Marcinkowskiego 29, Poznań

Na wystawie zostały zaprezentowane ilustracje (niekoniecznie) dla dzieci, autorstwa Joanny Bartosik. Prace stanowiły interpretację pouczających opowiadań dla najmłodszych z początku XX wieku, zebranych przez Bohdana Butenka w tomiku „Wesoła Gromadka”. Lapidarne, drobne rysunki artystki uzupełniały absurdalne, zaskakująco mroczne i „do bólu dydaktyczne” historie o tym, jak kończą niegrzeczne dzieci...

The exhibition presents Joanna Bartosik's illustrations (not necessarily) for children. Her works constitute educational interpretation of stories for the youngest ones from the beginning of the 20th century collected by Bohdan Butenko in the volume *Wesoła gromadka*. Concise, small drawings supplement absurd, surprisingly dark and 'painfully educational' stories about how naughty children end up...

artystka/ artist
Joanna Bartosik

**4 Studenckie
Biennale Małej Formy
Rzeźbiarskiej
im. prof. Józefa
Kopczyńskiego 2017**

The 4th Professor
Józef Kopczyński
Students' Biennial of
Small Sculptural Forms

**Uniwersytet Artystyczny
w Poznaniu**

University of the Arts
in Poznań

Al. Marcinkowskiego 29, Poznań

artyści / artists

Bałos Łukasz, Bąk Daniel, Mateusz, Bielak Agnieszka, Bitterman Adriana, Błada Anna, Maria, Bojenko Urszula, Ciszewski Marcin, Danielska Urszula, Drewniak Anna, Drozd Paweł, Dwojak Maria, Falkus Monika, Groń Karolina, Grzelewski Rafał, Helbik Paulina, Hupas Sara, Iłenda Wojciech, Jagielski Łukasz, Jamróz Natalia, Jedwabna Michalina, Kaczmarek Klaudia, Karolina, Kamieniczna Alicja, Kamińska Jaśmina, Koster Kaja, Kościółek Roland, Kotowicz Daniel, Kowal Katarzyna, Kozak Albert, Krasnodębska Maria, Kudłaszyk Janina, Magalska Natalia, Mańko Magdalena, Miściur Katarzyna, Nowak Marcin, Piątek Katarzyna, Pilch Kaja, Prokop Jakub, Romaniuk Joanna, Rychlik Martyna, Rymarska Marzena, Rzepińska Marta, Sacala Agnieszka, Sarnecka Małgorzata, Shevtsov Andrii, Sobański Daniel, Socha Piotr, Stokowska Paulina, Sucherska Marta, Szymczyk Dawid, Śliwa Olga, Ślusarczyk Klaudia, Tkaczyk Natalia, Urban Elżbieta, Wcisło Katarzyna, Winiarska Dorota, Morawiec, Wiśniewska Debora, Wójcik Mateusz, Zbroja Łukasz, Zhovtogo Iryna, Zieniewicz Irena, Zięba Anna, kategoria „licea plastyczne”: Bryłka Nicole, Janda Sara, Kasa Bartłomiej, Krzysztofik Marianna, Łojek Marta, Martin Iga

kuratorzy / curators

Jarosław Bogucki, Igor Mikoda, Dawid Szafranski

Biennale było czwartą edycją konkursu na małą formę rzeźbiarską im. prof. Józefa Kopczyńskiego. Konkurs dedykowany jest pamięci profesora Józefa Kopczyńskiego, wybitnego artysty i cenionego pedagoga dawnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu w latach 1955 – 2006. Celem konkursu jest kreowanie i wyróżnianie ciekawych postaw artystycznych studentów szkół wyższych. Propagowanie małej formy rzeźbiarskiej, sztuki medalierskiej, nowatorskiej myśli i koncepcji rzeźbiarskiej.

The 4th Professor Józef Kopczyński Students' Biennale of Small Sculptural Forms is dedicated to the memory of Professor Józef Kopczyński, an outstanding artist and respected teacher of the former Academy of Fine Arts in Poznań between 1955 and 2006. The purpose of the competition is to create and distinguish interesting artistic attitudes of students of higher education institutions. It promotes small sculptural forms, medallic art, innovative ideas and sculptural concepts.

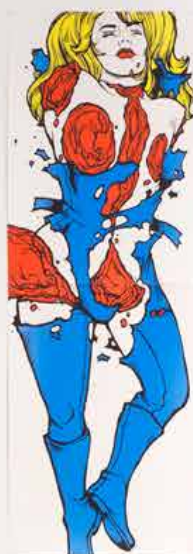
**X Biennale
Grafiki Studenckiej**
10th National Biennial
of Students' Graphic Art

Galeria Miejska Arsenał
Arsenał Municipal Gallery
Stary Rynek 6, Poznań

kuratorzy / curators
Stefan Ficner, Mirosław Pawłowski

Katedra Grafiki UAP prowadzi od 1995 roku ożywioną wymianę wystaw prac studentów pomiędzy Akademiami Sztuk Pięknych i wyższymi uczelniami artystycznymi w Polsce. Wymiany te pozwalają spojrzeć na różne metody realizacji zamierzeń warsztatowych, idei artystycznych i stwarzają możliwość prześledzenia i porównania dorobku pracowni graficznych z różnych ośrodków w kraju. Konfrontują postawy artystyczne, możliwości techniczne, ale też programy nauczania. Z idei wymiany wystaw w 1998 roku zrodził się pomysł powołania do życia Ogólnopolskiego Biennale Grafiki Studenckiej, którego pomysłodawcami byli prof. Stefan Ficner i prof. Mirosław Pawłowski.

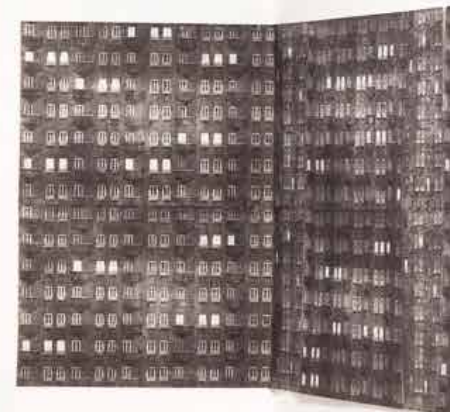
The Department of Graphic Design of the UAP has been running a lively exchange of exhibitions of students' works between academies of fine arts and artistic higher education institutions in Poland since 1995. Such exchanges allow for looking at various methods of implementation of workshop intentions and artistic ideas. They also offer a chance to follow and compare achievements of graphic design studios from various centres in Poland. They confront artistic approaches, technical possibilities and study programmes. The idea of the exchange of exhibitions from 1998 gave rise to the idea to hold the National Biennial of Students' Graphic Art. Its originators were Professor Stefan Ficner and Professor Mirosław Pawłowski.

X

X

Oficyna SS//17

Galeria 9/10
9/10 Gallery
ul. Piekary 9/10, Poznań

artyści / artists

Izabella Gustowska, Raman Tratsiuk, Mikołaj Tkacz, Jianan Qu, Ivan Milat, Stachu Szumski, Katarzyna Borelowska, Adrian Kolarczyk, Wojtek Didkowski, Kuba Matuszczak, Gosia Bartosik, Dawid Misiorny, Sonia Dubois, Anna Rudak, Noriaki, Maciej Rudzin, Jakub Gliński, Karol Komorowski, Michał Knychaus, Ula Lucińska, Magdalena Hoffa, Maciej Klim, Kasper Lecnim, Irmina Rusicka, Bartosz Zaskórski Mchy i Porosty, Kajetan Łukomski, Marcin Cześciak, Kuba Borkowicz

W latach 80. szalik stracił swoją neutralną pozycję elementu wyposażenia kibica, stając się symbolem wyznawanej ideologii. Tym samym przeistoczył się w kanał komunikacji i nośnik conceptów. Namysł nad tym, pozornie niewinnym elementem garderoby, pozwala formułować pytania: czy wzór na szaliku jest jedynie hołdem składanym bytowi symbolicznemu (np. wspólnota klubu piłkarskiego lub naród) czy stał się komunikatem łączącym postawy konserwatywne? Produkcja szalików z pracami artystów była próbą przełamania jego stereotypowej funkcji. Działanie to miało charakter conceptualny: artysta tworzący „swoją własną” szalik zawłaszcza jego medium, zdobywając symboliczne trofeum.

In the 1980s, a scarf lost its neutral position as an element of a fan's attire, becoming a symbol of professed ideology. Simultaneously, it became a communication channel and a carrier of concepts. Thinking of this seemingly innocent element of clothing allows for formulating the following question: is the pattern on the scarf only a tribute to a symbolic being (e.g. a football club or a nation) or has it become a message that combines conservative attitudes? Manufacturing scarves with works of artists constitutes an attempt to break through its stereotypical function. This action has a conceptual nature: an artist creating 'his own' scarf, especially its medium, gaining a symbolic trophy.

RUSICKA

A . K . I

you'll never walk

LET'S DO IT . LET'S DO IT . LET'S DO IT . LET'S DO IT

GARY GILMORE JANUARY '77. GARY GILMORE JANUARY '77. GARY GILMORE JANUARY '77. GARY GILMORE JANUARY '77. GARY GILMORE JANUARY '77. GARY GILMORE JANUARY '77. GARY GILMORE JANUARY '77. GARY GILMORE JANUARY '77.

00:00:51:10

00:00:51:10

00:00:51:20

DOWN

¿Cuánto pagan de albañil?

لا اله الا الله

Hand holding a globe

Po drugiej stronie obrazu
On the Other Side of a Painting

Galeria Artykwariat
Artykwariat Gallery
ul. Paderewskiego 8
(Bazar Poznański), Poznań

Sztukę malarską poznajemy patrząc na lico obrazu, ponieważ zwiedzając muzea, nie możemy odwrócić wiszących płócien. Co kryją odwrocia obrazów i ile cennych informacji zawierają? Na wystawie „Po drugiej stronie obrazu” skupiliśmy się właśnie na tym mało znanym, a wyjątkowo interesującym aspekcie tradycyjnego malarstwa: pokazaliśmy to, co dzieje się na odwrociach obrazów. Odkryliśmy tajniki konstrukcji malowideł, niuanse zniszczeń i napraw dzieł, a także meandry proveniencji obrazów.

We perceive the art of painting by looking at the face of paintings because, when visiting museums, we cannot turn the canvas. What is hidden on the back of paintings and how much precious information is contained there? The exhibition Po drugiej stronie obrazu focuses on the little known and very interesting aspect of traditional painting: it shows what happens on the back of paintings. We will discover secrets about the construction of paintings, nuances concerning the destruction and repairs of works of art, as well as meanders of the provenance of paintings.

Czarne obrazy Black Paintings

Assembly Gallery
ul. Paderewskiego 8
(Bazar Poznański), Poznań

artysta / artist
Piotr Kotlicki

kuratorka / curator
Katarzyna Kucharska

Malarstwo noir to figura nieistniejąca. Na określenie scen ulokowanych w mrocznej scenerii mamy przecież do dyspozycji chociażby termin „nokturn”. A jednak zastosowanie określenia z dziedziny filmu do charakterystyki obrazów Piotra Kotlickiego wydaje się być zabiegiem do pewnego stopnia uzasadnionym. Kotlicki przedstawia niepokojące sceny sugerujące perwersję, przemoc, a może nawet zbrodnie. Malarstwo dostarcza mu środków dla tworzenia kompensacyjnych struktur zakorzenionych w dość ponurej społecznej obserwacji. Artystę interesuje wikłanie malowanych postaci w niezidentyfikowane, raczej destrukcyjne akcje, snucie niejasnej, lecz budzącej grozę fabuły.

The term ‘painting noir’ does not exist. Scenes located in dark scenery are described by the term ‘nocturne’. However, it seems to be somehow justified to use the cinematic term to characterize the paintings of Piotr Kotlicki. He presents disturbing scenes that destroy social harmony and suggest perversity, violence and even crimes. Painting provides him with the means to create compensatory structures rooted in rather gloomy social observation. The artist involves his characters in unidentified, rather destructive events and develops vague, yet scary plots.

Piotr Kotlicki ^
*W sposobie posługiwania się rękami
 jesteśmy chyba okaleczeni*

Piotr Kotlicki >
Nieignorantka

**Wystawa wesołych
obrazów i wieczór
smutnej poezji**

The Exhibition of Cheerful
Paintings and The Evening
of Sad Poetry

Galeria EGO

Ego Gallery

ul. Wyspiańskiego 41/3, Poznań

artysta / artist
Ryszard Grzyb

Ryszard Grzyb, piewca koloru i absurdu, to artysta „wielogłosowy”; mówi do nas malarstwem i poezją. To także sportowiec – karateka i maratończyk. „Malowanie to nieustająca rozgrzewka i w tym podobne jest do sztuk walki” – mówi malarz, który nieustannie „trenuje” malarstwo.

Artysta podkreśla związek malarstwa z poezją nadając pracom tytuły, które wydobywają nowy, ukryty sens poprzez dysonans i napięcie pomiędzy słowem, formą i kolorem. Jest autorem wierszy, których zaskakująco poważna treść skłania do refleksji oraz zdań napowietrznych, współczesnych haiku o humorystycznym zabarwieniu, które obnażają absurdalność współczesnego świata.

Ryszard Grzyb, a bard of colour and absurdity, is a polyphonic artist; he speaks to us through painting and poetry. He is also an athlete – a karate fighter and a marathon runner. ‘Painting is a constant warm-up and this is how it is similar to martial arts’, says the painter who constantly ‘practices’ painting.

The artist highlights the relationship between painting and poetry. The titles of his works bring out new hidden meanings through dissonance and tension between words, forms and colours. He is an author of poems, the surprisingly serious content of which urges for reflection. He also creates ethereal, haiku-like sentences with a humorous tinge to expose the absurdity of the modern world.

Ryszard Grzyb ➤
Melancholia wiecznie powracającej chwili

^ Ryszard Grzyb
deszczowa lampa

^ Ryszard Grzyb
Nigdy nie mów do mnie po imieniu

We want happy paintings

Galeria FWD:

FWD: Gallery

ul. Św. Marcin 47, Pasaż Różowy

[Pink Passage], 24, Poznań

artyści / artists

Tomasz Marek, Jakub Stachurski, Jacek Krajewski, Błażej Duchnik,
Franciszka Kujawska, Katarzyna Balicka, Alek Hudzik, Bob Ross

Wystawa „We want happy paintings” była idealną propozycją dla osób szukających inspiracji do zmian, którym zależy na osiągnięciu sukcesu. Każda wizyta w galerii FWD: silnie wpływa na osobisty rozwój, co podkreślają zwiedzający w informacjach zwrotnych. Są wśród nich prezesi i członkowie zarządów, właściciele firm, menedżerowie, doradcy zawodowi, trenerzy, specjaliści HR, kierownicy projektów, psychoterapeuci oraz nauczyciele. Dlatego właśnie zarówno organizatorzy wystawy jak i zaproszeni artyści wybrali najlepsze dostępne skuteczne narzędzia, aby pomóc publiczności odnaleźć drogę do osiągnięcia postawionych celów.

The exhibition We Want Happy Paintings is an ideal proposition for all those who search for inspiration for change and want to succeed. Each visit at FWD gallery: strongly impacts personal development which is underlined by visitors in their feedback. Among the visitors are presidents and members of management boards, owners of companies, managers, professional advisors, coaches, HR specialists, project managers, psychotherapists and teachers. Therefore, both the organizers of the exhibition and the invited artists have selected the best available efficient tools to help the audience find their path to achieve their goals.

Aleksander Hudzik ➤
BĘDZIE TYLKO GORZEJ.
Jak nie odnosić sukcesu. Poradnik,
Notes na 6 tygodni

Ach, te poznańskie wernisaże...

Ah, The Opening Exhibitions
of Poznań...

Galeria Łęctwo Łęctwo Gallery

ul. Łukaszczyka 1, Poznań

artyści / artists

Grzegorz Bożek, Agnieszka Grodzińska, Paweł Szostak, plus deklamacja wiersza
Tomka Pawłowskiego / as well as reciting a poem by Tomek Pawłowski.

kurator / curator

przemek s.

Zastanawiając się nad początkiem Łęctwa, zdałem sobie sprawę, że większość czasu, który pochłania prowadzenie galerii to sprzątanie. Sprzątamy, remontujemy, montujemy wystawę, sprzątamy, ukrywamy to, czego posprzątać nie zdążyliśmy, sprzątamy przed wernisażem, po wernisażu, przed dokumentacją, po demon-tażu, po malowaniu. To nieustanne zmaganie się z galeryjną codziennością ma znamiona tego, co Jolanta Brach-Czaina nazywa krzątactwem. Te drobne, czasem zupełnie niewidoczne retusze decydują o naszym trwaniu bardziej niż wystawy, które robimy. Podejmując ten czysto egzystencjalny wysiłek, konfrontujemy się z rzeczywistością, zmieniamy ją i kształtujemy tylko po to, aby za chwilę wszystko zacząć od nowa.

Thinking of the beginning of Łęctwo, I realized that most of the time devoted to running a gallery is consumed by cleaning. We clean, restore, arrange exhibitions, clean, hide what we did not manage to clean, clean before opening exhibitions, after opening exhibitions, before documentation, after disassembly, after painting. This constant struggle with the gallery's daily life bears signs of what Jolanta Brach-Czaina calls bustling. These tiny, sometimes completely invisible retouches determine our existence more than the exhibitions we present. Undertaking this purely existential efforts, we confront reality, we change it and shape it to start all over again in a moment.

Grzegorz Bożek ›
Uśmiech

Samoregulacje
Self-regulations

**Galeria Nowa
pod auspicjami
Stowarzyszenia Twórczego
NOWA NOWA |**
Nowa Gallery
Under the auspices of the NOWA
NOWA Creative Association
ul. M. Palacza 106/1, Poznań

artysta / artist
Sebastian Krzywak

Na wystawie pokazaliśmy obrazy Sebastiana Krzywaka z cyklu „Samoregulacje” z lat 2014-2017. W pierwszym kontakcie to malarstwo wzbudza u odbiorcy uczucie ulgi, bo piękne płaszczyzny, z przewagą obiektów w czerni, hipnotyzują swoją formułą i zapraszają do kontemplacji. Nieregularne plamy, wyraz malarskiego gestu, są delikatne, a jednocześnie zróżnicowane i tym samym pociągające. Nie epatują matematyczną konsekwencją i drobiazgowością. Urzekają swoistą nonszalancją naturalnego chaosu. Opływowe kształty kojarzą nam się ze swobodą, a jednocześnie z całym cyklem naszego funkcjonowania na tym świecie.

The exhibition presents paintings by Sebastian Krzywak from the cycle Samoregulacje created between 2014 and 2017. At a first glance, his paintings evoke a feeling of relief, as beautiful planes with the predominance of black objects, mesmerize with their formula and encourage contemplation. Irregular spots, the expression of the painting gesture, are delicate, yet varied and therefore attracting. They do not dazzle with mathematical consistency and minutiae. They enchant with particular nonchalance of natural chaos. Streamlined shapes are associated with freedom and simultaneously with the entire cycle of our functioning in this world.

Sebastian Krzywak
Untitled 04

Zmierzch

Dusk

Galeria Piekary

Piekary Gallery

ul. Św. Marcin 80/82, Poznań

artysta / artist

Urszula Kluz-Knopek

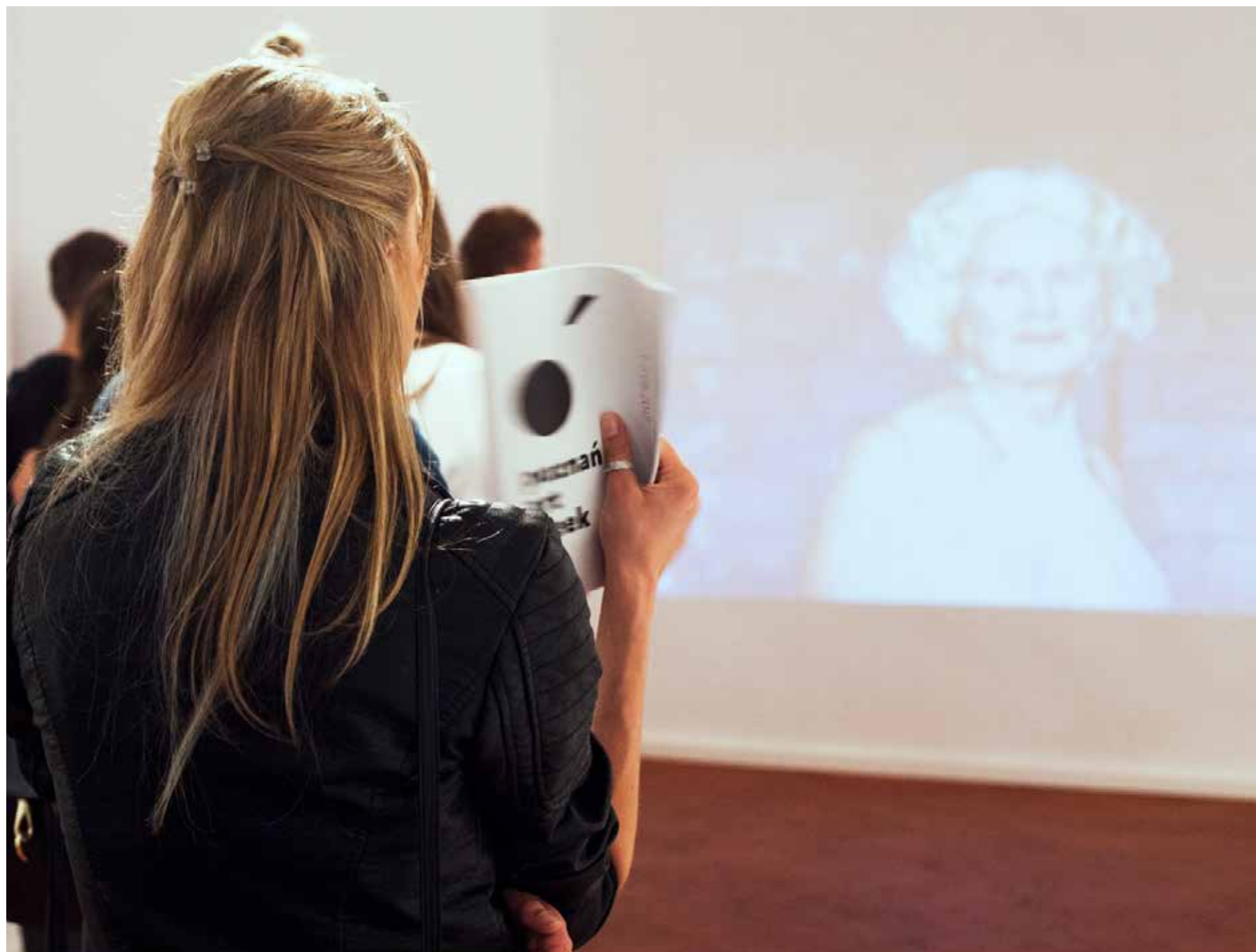
kurator / curator:

Marta Smolińska

Najnowszy projekt Urszuli Kluz-Knopek „Zmierzch” prowadzi nas w świat zmysłowej i tajemniczej baśniowości. Dzieła ewokują pierwotną zmysłowość i efekt istoczenia się świata, w którym człowiek wtapia się w naturę i Nibylandię, stając się ich nieodłączną częścią. Są sensualne i cielesne, a zarazem uduchowione, oniryczne i hiperrealistyczne jednocześnie. Trwa festiwal życia i przemijania, a otoczenie mszy się, kłaczy, zielenieje, pierzy się, kreując niesamowite kulisy dla egzystujących w nim bohaterów.

The latest project by Urszula Kluz-Knopek entitled Zmierzch leads us into the world of sensual and mysterious fables. Her works of art evoke original sensuality and the effect of the world's existence in which man blends into nature and the Neverland, becoming their inseparable part. They are sensual and fleshly, and simultaneously spiritual, dreamy and hyperreal. A festival of life and vanishing is taking place, and the surroundings are covered with moss, corms, greenery and feathers, creating incredible backstage for the characters that exist in it.

D/I/S/R/U/P/T

Galeria Rodriguez

Rodriguez Gallery

ul. Wodna 13/4, Poznań

artyści / artists

Marlon de Azambuja, Cristina Garrido, Jimena Kato, Julia Llerena, Maya Saravia, Mauro Vallejo

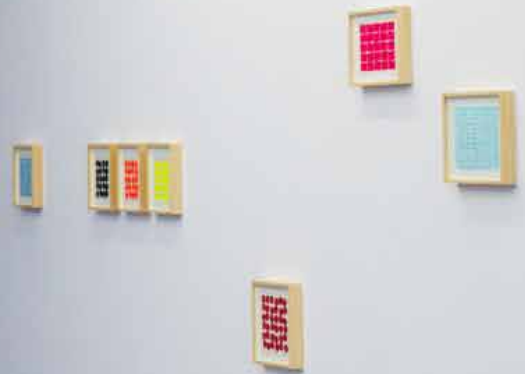
kurator / curator:

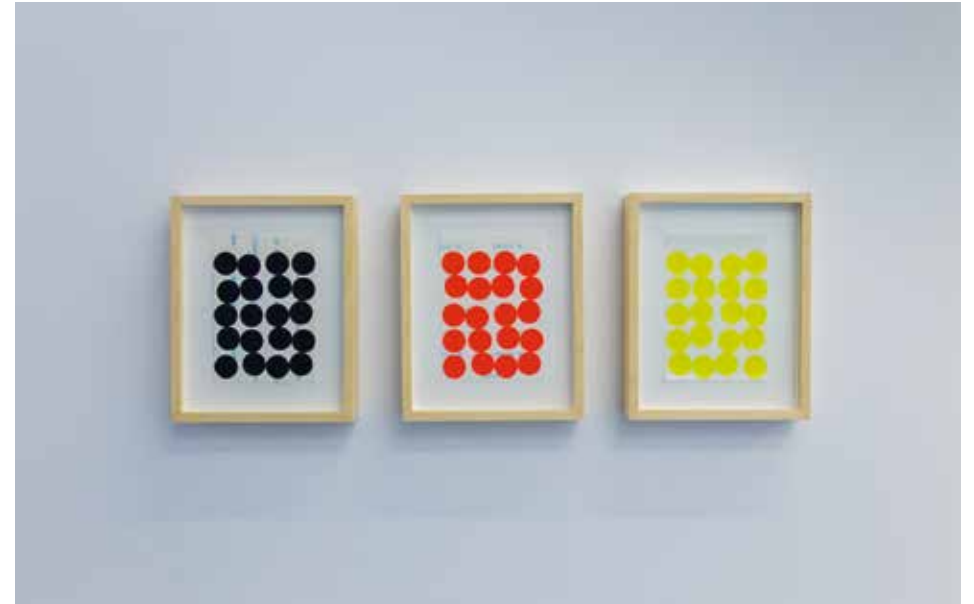
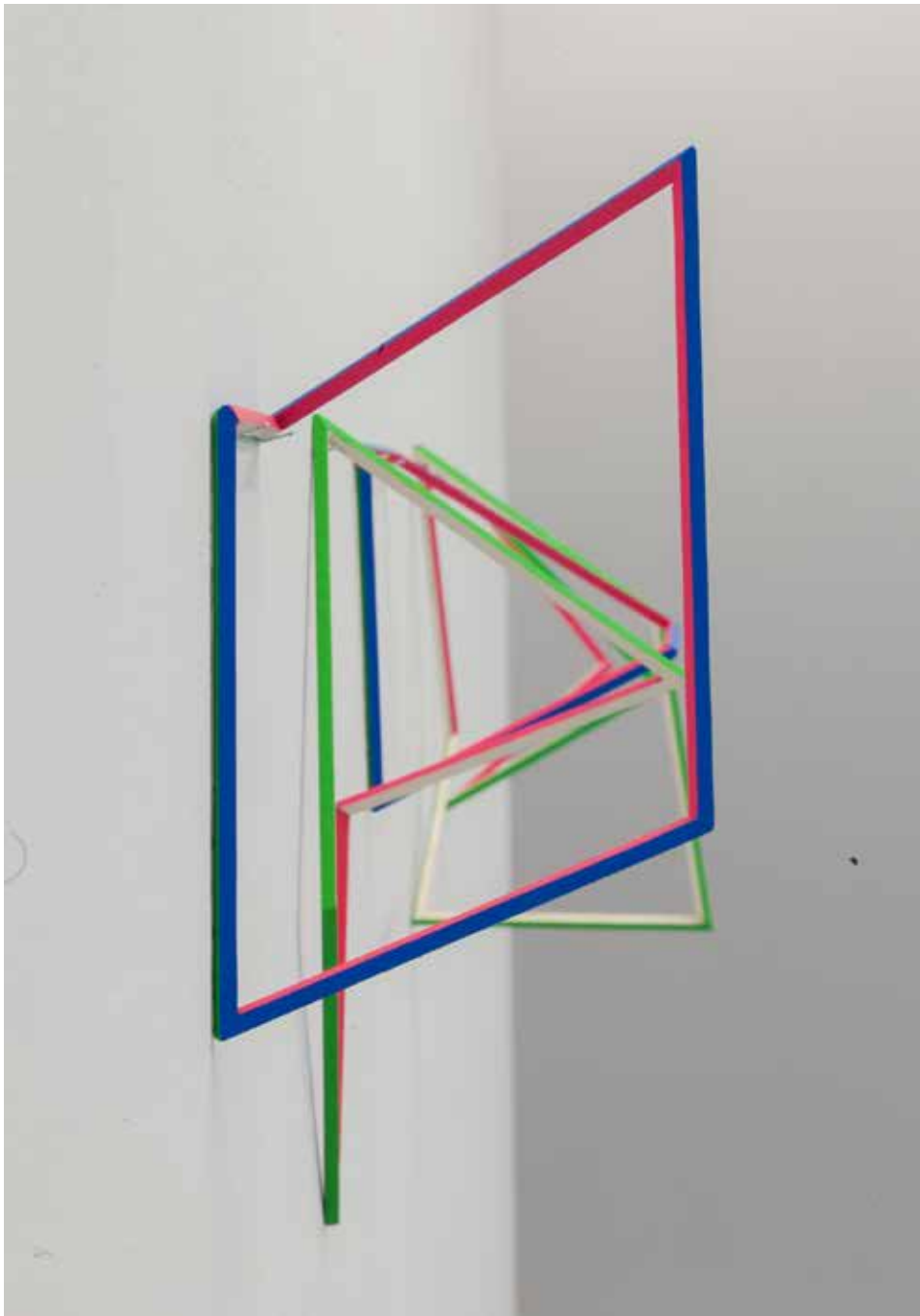
Marlon de Azambuja

Słowo disrupt (tłum. zaburzyć, zdezorganizować) rozumieć można jako działanie polegające na wyznaczaniu swojej radykalnej pozycji i relacji w stosunku do zastanego porządku. Często powoduje ono tymczasową zmianę, choć może stanowić także załączek tworzenia nowego porządku. W czasie wystawy DISRUPT, artyści zaproszeni zostali do refleksji nad czynnością i pojęciem „zaburzenia”, w zgodzie z ich własnymi zainteresowaniami i metodą twórczą. Rezultaty ich poszukiwań generowały ramę tego projektu.

The word ‘disrupt’ can be understood as an action involving determination of one’s radical position and relations towards the existing order. Frequently, it causes a temporary change, even though it may also constitute an impulse to create a new order. At the exhibition DISRUPT, artists demonstrate their ideas about the activity and the concept of ‘disrupt’, in compliance with their own interests and creative methods. The results of their search generate the framework of the project.

IN A STATE OF PERMANENT WARFARE
IT'S A WAR AGAINST OUR SENSES
THIS WAR AS OUTSOURCE

^ Marlon de Azambuja
Operaciones

< Jimena Katoo
M/M

Displaced/Replaced/ Globalny opór

Displaced/Replaced /
Global resistance

Zemsta

ul. Fredry 5/3a, Poznań

Prace projektu Displaced/Replaced (Wyparte/Zastąpione) dotyczą społecznych, kulturowych i politycznych kwestii obecnych we współczesnym świecie poprzez badanie nieprawidłowości w działaniu „establishmentu”. Posługując się technikami glitch artu i fotomontażem, eksplorują „zakłócenia” w społeczeństwie, a używając fotografii dokumentalnej, przedstawiają zmagania i akty oporu z całego świata. Brytyjski Displaced/Replaced odnosi się w dużej mierze do kwestii ignorowanych przez współczesne media, m.in. do tego, co wyrządza się naszej planecie.

Works of art within the Displaced/Replaced project touch upon social, cultural and political issues in the contemporary world through the examination of irregularities in the activities of the establishment. Using glitch art techniques and photomontage, they explore ‘disruptions’ in society, and using documentary photography, they present struggles and acts of resistance from all over the world. British Displaced/Replaced largely refers to the matters ignored by the contemporary media, i.a. to what is being done to our planet.

ANARCHISTYCZNY
KLUB/KNIECARNIA

ZEMSTA

WYSTAWA W GALERII ZEMSTA

WYSTAWY REZERWOWANE NA ANARCHISTYCZNY CZARNY RYNEK

USELESS
WYKŁADY I KONSERWATY

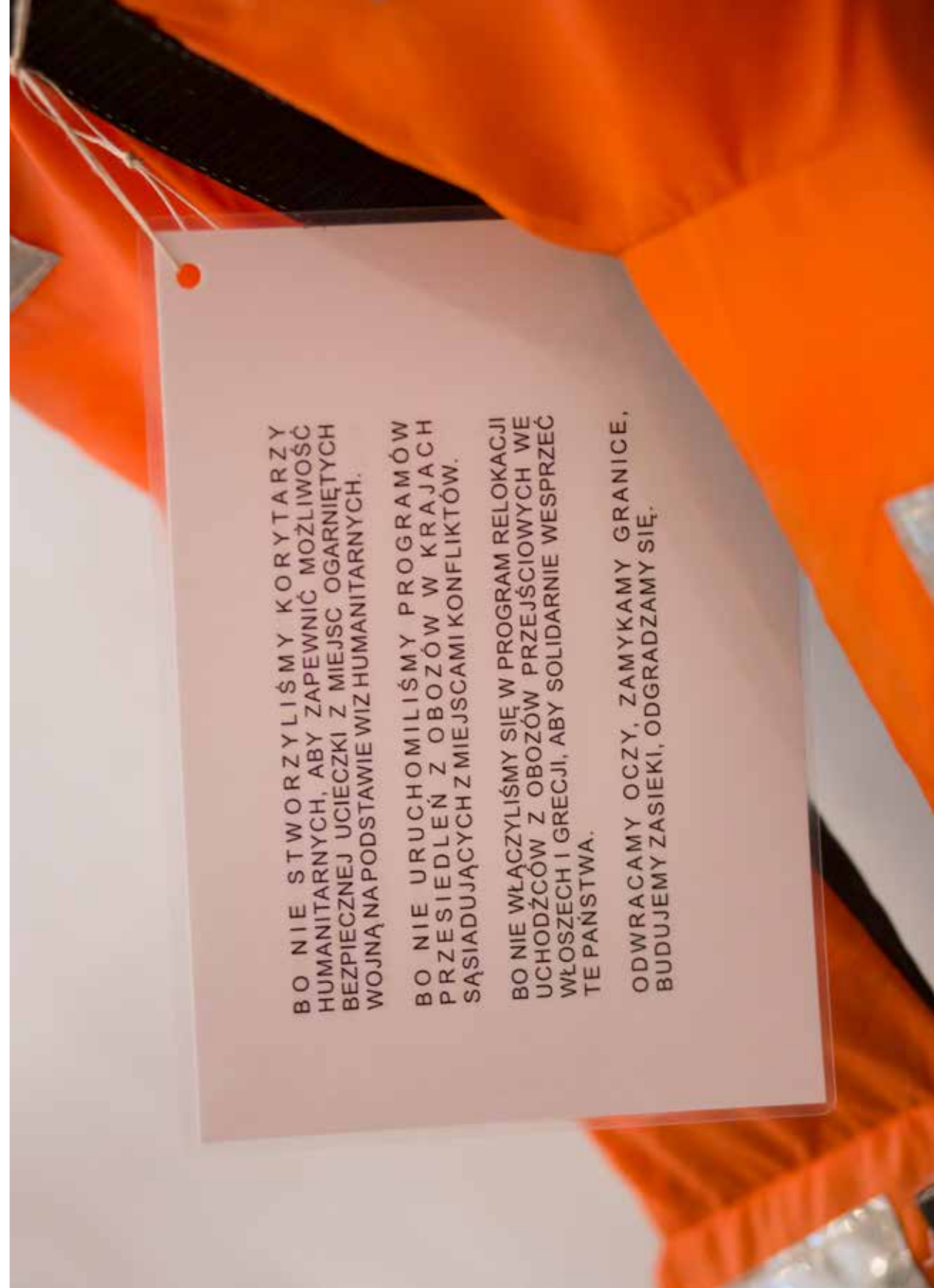
INSTINCT OF SURVIVAL
GOSPODARSTWO FUNKCYJNE

NONSANTO
WYKŁADY I KONSERWATY

23 GODZ. 20:00
ROZBRAT
06.2017 UL. PIŁSUDSKIEGO 21A

WYSTAWA / DISPLACED REPLACED / GLOBALNY OPÓR / GALERIA ZEMSTA / 13.05.2017 - 23.05.2017

BO NIE STWORZYLIŚMY KORYTARZY
HUMANITARNYCH, ABY ZAPEWNIĆ MOŻLIWOŚĆ
BEZPIECZNEJ UCIECZKI Z MIEJSC OGARNIĘTYCH
WOJNĄ NA PODSTAWIE WIZ HUMANITARNYCH.

BO NIE URUCHOMILIŚMY PROGRAMÓW
PRZESIEDLEŃ Z OBOZÓW W KRAJACH
SĄSIADUJĄCYCH Z MIEJSCAMI KONFLIKTÓW.

BO NIE WŁĄCZYLIŚMY SIĘ W PROGRAM RELOKACJI
UCHODźCÓW Z OBOZÓW PRZEJŚCIOWYCH WE
WŁOSZECH I GRECJI, ABY SOLIDARNIE WESPRZEĆ
TE PAŃSTWA.

ODWRACAMY OCZY, ZAMYKAMY GRANICE,
BUDUJEMY ZASIEKI, ODGRADZAMY SIĘ.

No Budget Show edycja 9 / Ubytek- Upadek-Utrata

No Budget

Show edycja 9th /

Shortage-Collapse-Loss

ul. Kolejowa 3, Owińska

Ideą kolejnej odsłony NBS było ukazanie procesu zniszczenia zbiorów, przedmiotów i miejsc, depozytów myśli i mądrości osób. To również utrata pewnego dziedzictwa i dokonania ludzkości na przestrzeni lat. Obserwacja tych procesów była możliwa przez upublicznienie prac zaproszonych do tego projektu artystów.

Miejszem artystycznego spotkania był zespół obiektów byłego Zakładu Psychiatrycznego w Owińskich koło Poznania. Dedykowana do pokazu przestrzeń oddziału detencyjnego jest obecnie w stanie agonalnym, pozostawiona bez opieki przez ponad 30 lat, teraz została objęta planem rewitalizacyjnym Fundacji Srebrne Lata.

The idea behind another NBS is to show how collections, objects, places, deposits of thoughts, human wisdom, cultural heritage and achievements have been destroyed and lost over the years. You will have a chance to see these processes by looking at the works of artists invited to participate in the project.

This artistic meeting will be held in a few facilities of the former Psychiatric Hospital in Owińska, near Poznań. The space of the detention department in which the show will take place is currently in agony, left without care for more than 30 years; now it has been covered by a revitalization plan of the Srebrne Lata [Silver Years] Foundation.

/rzeźba _hologram/
/sculpture _hologram/

Magiel Galeria
Sztuki Współczesnej
Magiel Gallery of Contemporary Art
ul. Farna 2a,
Wielichowo

artysta / artist
Jarosław Bogucki

kurator / curator:
Dawid Szafrński

Indywidualnej wystawie prac Jarosława Boguckiego, Kierownika Pracowni Obrazowania Przestrzennego na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, towarzyszą spotkania kuratorskie z dziećmi i młodzieżą z terenu powiatu grodziskiego, Miasta i Gminy Wielichowo, które stanowią o charakterze galerii. W trakcie spotkań przybliżane są aspekty wynikające z połączenia dyscyplin rzeźby i holografii w oparciu o zaprezentowane realizacje Jarosława Boguckiego.

The exhibition of works by Jarosław Bogucki, the head of the Spatial Imaging Studio at the Faculty of Sculpture and Spatial Projects at the University of the Arts in Poznań, is accompanied by curatorial meetings with children and youth from the Grodzisk county, the City and Municipality of Wielichowo. During the meetings aspects related to the combination of sculpture and holography are discussed based on Jarosław Bogucki's works.

Czas na retusz!

Time to retouch!

BiG Poster Zin

artyści / artists

Bartosz Mamak, Grzegorz Myćka

Spalić muzea! Zburzyć akademie!
W ten sposób futuryści grzmieli w opublikowanym ponad 100 lat temu manifestcie. Ich bezkompromisowe podejście do sztuki nie przewidywało żadnych półśrodków. Pragnęli zerwać z utrwalaniem kultury, która według nich była przestarzała i ułomna, przez co postrzegana była jako szkodliwa. Chęć odcięcia się od poprzednich generacji towarzyszy jednak każdemu pokoleniu twórców w mniej lub bardziej zdecydowanej formie.

Nie da się ukryć, że plakat artystyczny nie jest tym samym, czym był w czasie gdy przeżywał swój największy rozkwit. Zmieniło się wszystko, począwszy od warunków społecznych, w których powstawał, a kończąc na metodach jego powielania. Mimo to, dziedzictwo wizualne „Polskiej Szkoły Plakatu” jest wciąż odczuwalne, a autorzy tacy jak Henryk Tomaszewski, Tadeusz Trepcowski czy Jan Lenica, jedni z ojców (lub wręcz dziadków) tego zjawiska zajmują niekwestionowane pozycje w historii polskiego projektowania graficznego. Stąd postrzeganie formy plakatu niemal jako obiektu kultu, nieprzerwanie posiadającego swoich wiernych wyznawców. Współczesnym autorom taka spuścizna może wydawać się jednak odrobinę przytłaczająca. Dlatego, mimo że pomników się nie przestawia, to może warto je odrobinę podkopać?

Burn museums! Destroy academies!
These were the exhortations of the futurists in the manifesto published more than 100 years ago. Their uncompromising approach to art did not provide for compromises. They wanted to break with the consolidation of a culture, that they thought was outdated and deformed, so it was perceived as harmful. Cutting off previous generations accompanies each generation of creators in a more or less decisive form.

Nowadays, the artistic poster has suffered a lot of deformation since its greatest boom. Everything changed – starting with the social conditions in which it was born and ending with the methods of its duplication. However, the visual heritage of the „Polish School of Poster” is still perceptible.

Authors such as Henryk Tomaszewski, Tadeusz Trepcowski and Jan Lenica – one of the fathers of this phenomenon – occupy the undisputed positions in the history of Polish graphic design. In Poland the form of the poster is seen almost as an object of worship and it has its own faithful followers. Such heritage may seem overwhelming for modern authors. The monuments do not change, but is there a way to undermine them?

Chcieliśmy dorzucić swoje trzy grosze w tej nieustannie powracającej dyskusji o roli i miejscu plakatu w Polsce poprzez formalną grę z pracami klasyków gatunku. Dzieła trzynastu znanych i wybitnych autorów poddaliśmy pewnemu wizualnemu retuszowi, który przyjął wręcz formę swoistej dekonstrukcji – plakaty zostały „przetłumaczone” tylko na dwa kolory oraz brutalnie pozbawione swoich najistotniejszych elementów kompozycyjnych. W takiej sytuacji pojawia się pytanie, czy mimo ich wieloletniego obcowania w naszej kulturze wizualnej dalej zachowują one swoją siłę i czytelność? Czy jest to coś więcej niż tylko desakralizacja?

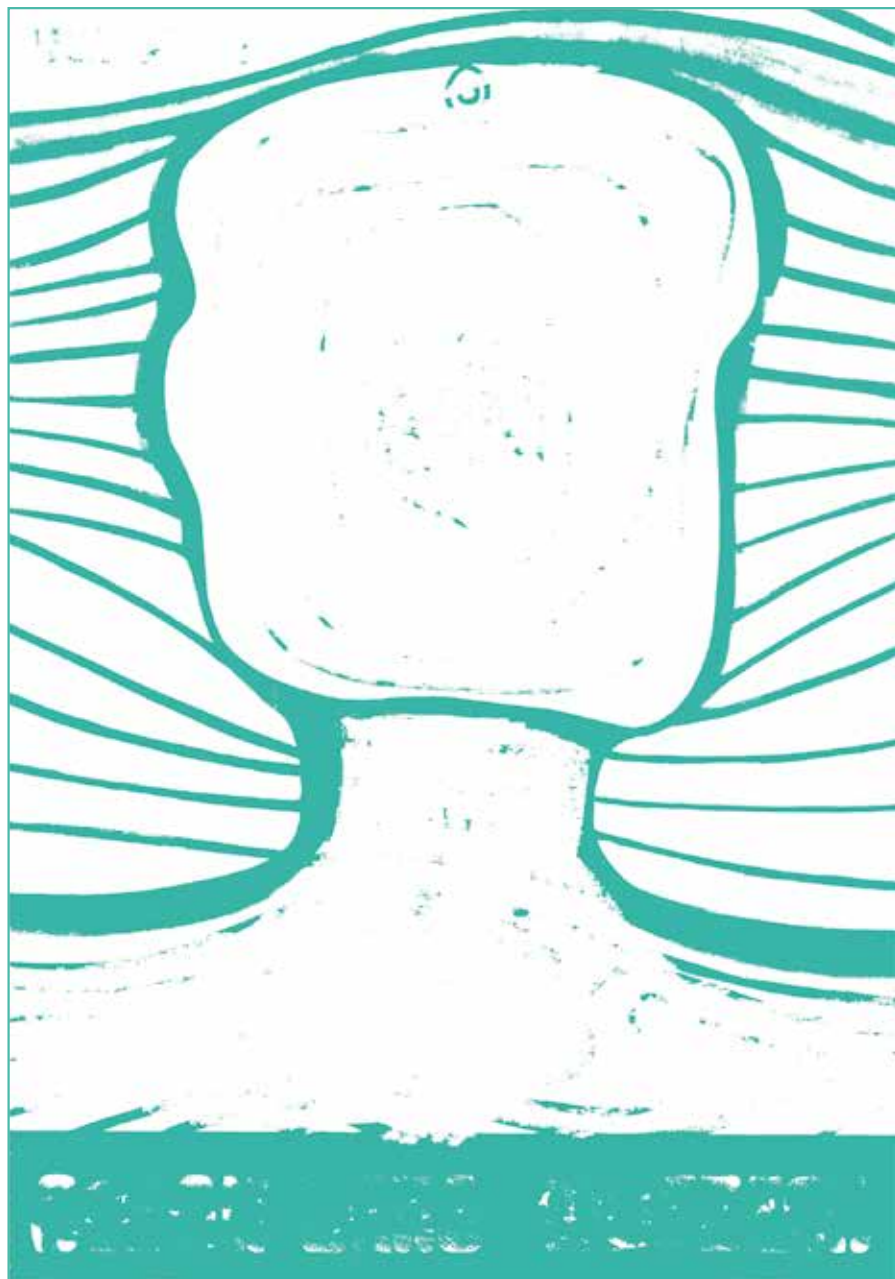
Może wydawać się, że jest to gest pełen „rozpaczy,” wynikający z chęci uwolnienia się od nawiedzającego po nocach widma. I będzie w tym trochę racji. Może czas zawołać egzorcystę?

In the constantly recurring discussion about the role and place of the poster in Poland, we present our observations by „playing with form” using the work of classics of the genre. The works of thirteen well-known and prominent authors were subjected to a visual retouch, which took the form of deconstruction. Posters have been „translated” only in two colors and brutally devoid of essential elements of composition. In spite of their many years of presence in our visual culture, are they still retaining their strength and readability? Is it something more than just the desecration of holiness?

It seems that this is a desperate gesture resulting from the desire to be freed from the haunting phantom at night. And it will be a bit rational. Maybe it's time to call the exorcist?

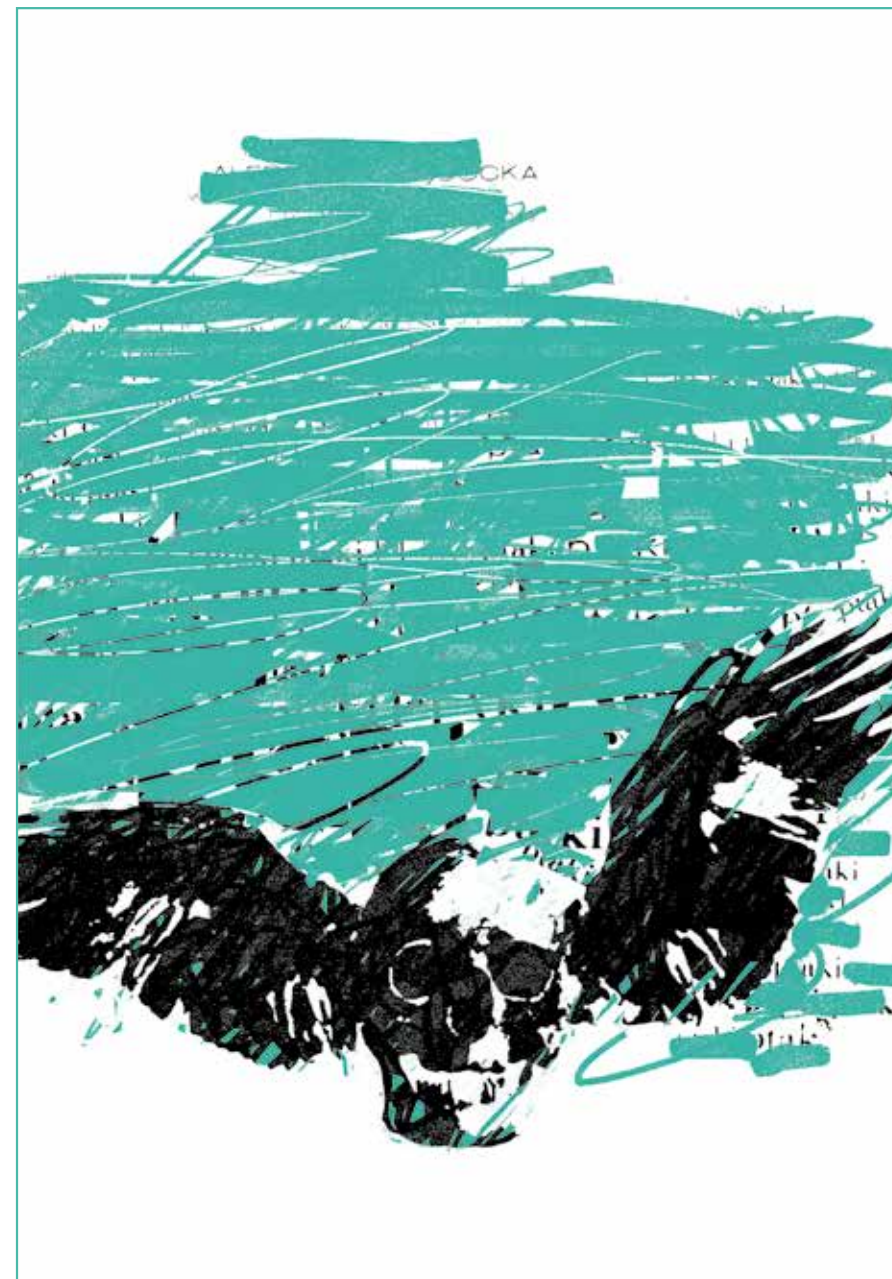
Wozzeck (Woyzeck)

Jan Lenica

1964

Ptaki / The Birds

Bronisław Zelek

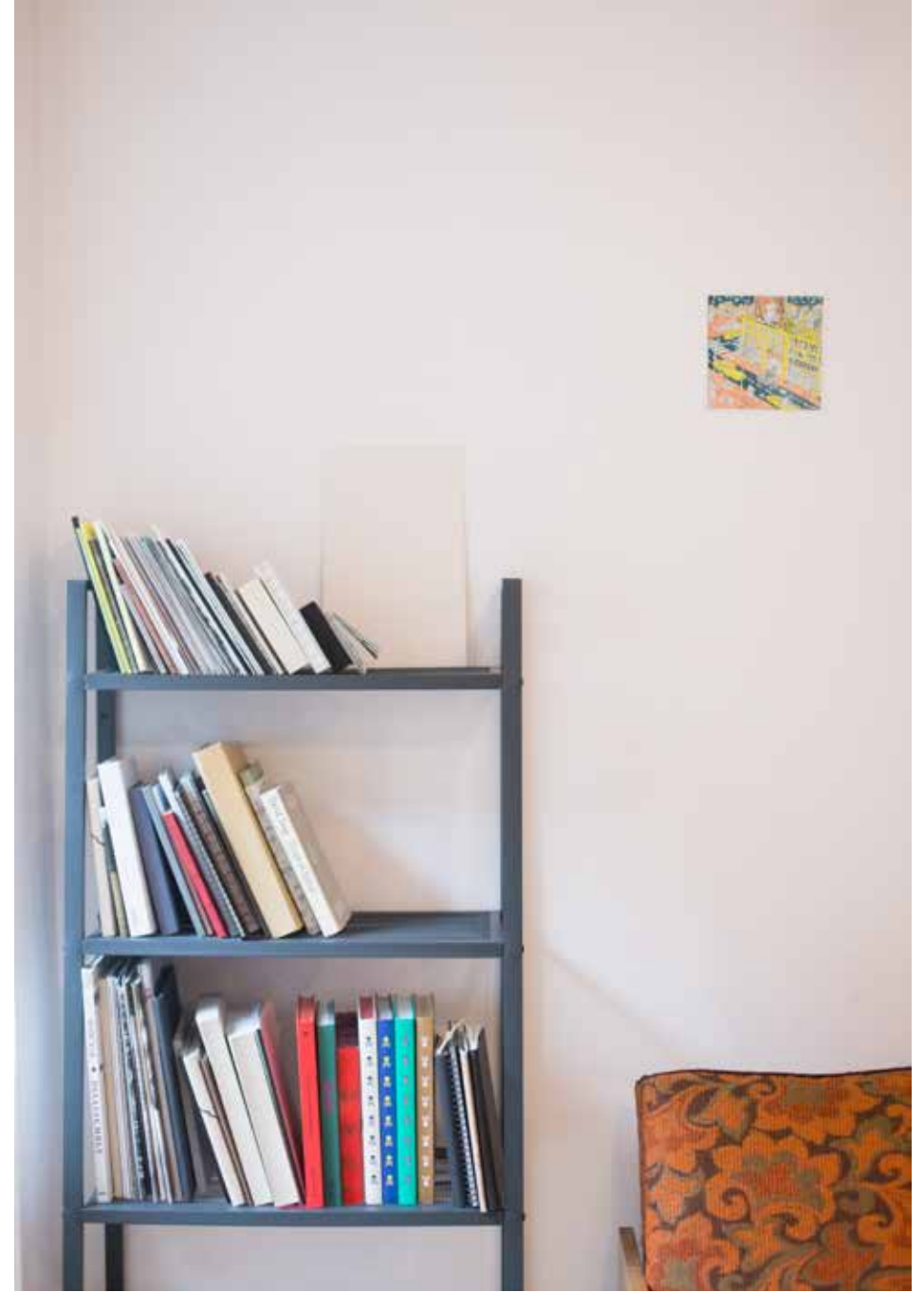
1965

Ostrøv
ul. Św. Marcin 25, Poznań

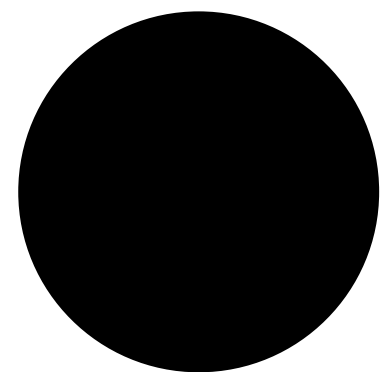
Czytelnia / pracownia Ostrøv zaprosiła na prezentację publikacji z ich kolekcji. Wśród nich znalazło się wiele photobooków, ZINów, wydawnictw self-publishingowych czy książek artystycznych, twórców zarówno z Poznania, z Polski, jak i spoza jej granic.

Ostrøv Reading Room/Studio invited to a presentation of publications from their collection. Among them there were many photobooks, zines, self-published books and artists' books by creators from Poznań, Poland and abroad.

29.05.-05.06.2018

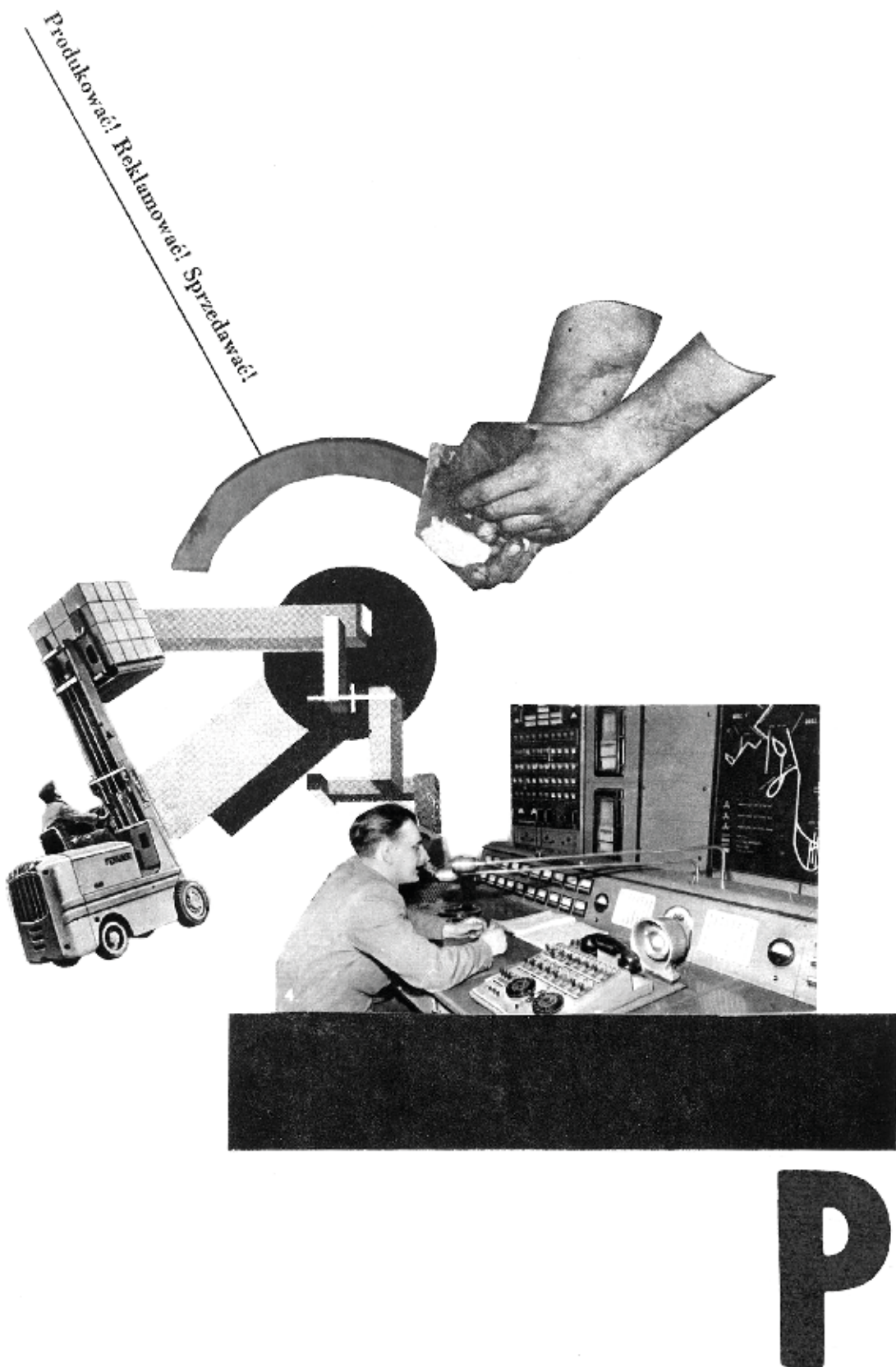
poznań art week

www.poznanartweek.com

UNIwersytet Artystyczny
w POZNANIU

RARYTAS

Produkcja! Reklamować! Sprzedawać!

Wydawnictwo / Publisher:

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu /
The University of the Arts in Poznań

Redakcja publikacji / Edited by:

Mateusz Bieczyński, Maciej Kurak, Piotr Marzół

Teksty / Texts:

Wojciech Hora, Maciej Kurak, Mateusz Bieczyński, Katarzyna Kucharska

Korekta tekstu / Tekst correction:

Dariusz Hauzer, Agnieszka Krupa

Tłumaczenie / Translation:

Barbara Komorowska, Szymon Dolata

Projekt graficzny i skład / Designed by:

Piotr Marzół

Pomoc techniczna / Technical support:

Biuro Promocji UAP/ Public Relations Office of the UAP

Zdjęcia / Photographs:

Ewa Bielańczyk-Obst, Krystian Daszkowski, Weronika Krawczuk, Marina
Sobowska, Sławomir Obst, Witold Modrzejewski, Zachar Szerstobitow

Podziękowania / Special thanks to:

Miasto Poznań, Urząd Marszałkowski w Poznaniu, Miejskie Przedsiębiorstwo
Komunikacyjne w Poznaniu, Zarząd Komunalnych Zasobów Lokalowych w Poznaniu,
Fundacja Srebrne Lata, ArtCan, LAS, nowymodel.org, Fundacja Towot Squat

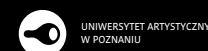
Patronat medialny / Media partners:

Czas Kultury, Magazyn SZUM, Notes Na 6 Tygodni, TUU, kulturapoznan.pl, IKS,
O.pl, Radio Merkury, Puls Poznania, Głos Wielkopolski, Kultura u podstaw

Druk / Print: Zakład Poligraficzny Moś i Łuczak sp.j.

ISBN: 978-83-65578-84-6

**Publikacja dofinansowana ze środków Urzędu Miasta Poznania /
The publication was financially supported by the City of Poznań**

Poznań Art Week 2017

Organizacja / Organizer:

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu / The University of the Arts

Współorganizacja / Co-organizer:

Fundacja Rarytas Art Foundation

Kuratorzy / Curators:

Mateusz Bieczyński, Katarzyna Kucharska, Maciej Kurak

Galerie: Miejskie Galerie UAP, Assembly Gallery, Galeria, Czytelnia / pracownia Ostrów, Galeria FWD:, Galeria 9/10, Galeria Artykwariat, Galeria EGO, Galeria Łęctwo, Galeria Miejska Arsenał, Galeria na dziedzińcu Starego Browaru, Galeria Piekary, Galeria R20, Galeria Skala, LAS, Magiel Galeria Sztuki Współczesnej, Galeria Nowa (pod auspicjami Stowarzyszenia Twórczego NOWA NOWA), Rodríguez Gallery, Spółdzielnia - Św. Marcin 49, Galeria TAK, Zemsta

Koordinacja / Coordination:

Biuro Promocji UAP/ Public Relations Office of the UAP: Aleksandra Gaj, Piotr Grzywacz, Agnieszka Krupa, Katarzyna Kucharska, Agnieszka Mordarska, Aniela Perszko

Współpraca / Support:

Szymon Dolata, Aleksander Gierach, Jan Gierach, Tomasz Jurek, Mateusz Kokot, Tomasz Kocharński, Marta Królikowska, Piotr Marzół, Mikołaj Matysiak, Witold Modrzejewski, Mateusz Słociński, Adrian Szwarz, Radosław Włodarski

Zespół techniczny / Technical support:

Witold Idkowski, Ireneusz Kozłowicz, Zbigniew Połatyński, Tomasz Sassek, Remigiusz Tomala, Wojciech Wąsik

Opieka nad wystawami w Miejskich Galeriach UAP / Custody of the Municipal

Galleries of the UAP: Paulina Koch, Barbara Kokot, Dominika Konieczna, Natalia Kuszewska, Stanisław Małecki, Marta Marsicka, Katarzyna Misiura, Aleksandra Nieścioruk, Anna Nowak, Patryk Rzepka, Sandra Socha, Patrycja Waśkowiak, Łukasz Rozmarynowski

www.poznanartweek.com

Projekt Poznań Art Week był sfinansowany ze środków Urzędu Miasta Poznania
/ Poznań Art Week was financially supported by the City of Poznań

Projekt Poznań Art Week był sfinansowany ze środków Urzędu Marszałka
Województwa Wielkopolskiego / The project Poznań Art Week was
financially supported by Marshal Office of Wielkopolska Region

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu

Al. Marcinkowskiego 29

61-745 Poznań

Tel.: + 48 61 855 25 21

office@uap.edu.pl

www.uap.edu.pl

UAP | POZNAŃ

POZnań*

RARYTAS

SZUM

CzasKultury

NOTES—
—NA—6
TYGODNI

tuu X

GLÓS
WIELKOPOLSKI

kultura
poznań.pl

puls
poznania

ArtCan

fwd..

MAGIEL

RODRÍGUEZ
GALLERY

arsenał

ART|YKWARIAT

:SKALA

